

© GUILLOT

pau

nadal

La Garrotxa

HOTEL MONTSACOPA

Placa
de
Bronce
al
Mérito
Turístico

desea a sus distinguidos clientes
y amigos unas felices Navidades
y próspero Año Nuevo

Próxima apertura: 15 de Febrero de 1971

c. MULLERAS, s. n.

Teléfono 26 07 62

Guía Ciudadana

CRUZ ROJA

Sargento: D. Luis Camps Francés. - Domicilio: Alta Madoixa, 9-3.
Cabo: D. Narciso Tané. - Domicilio: Mirador, 3-1-1. - Trabaja en: Taller J. Marguí. - Teléf. 260885.
Individuos: Guillermo Temple, Jorge Molas, Pedre Cuestas y Antonio Soriano.

SEGURO DE ENFERMEDAD - (Servicio Médico de urgencia):

Mes de DICIEMBRE

Del día 16 (a las 21 horas) hasta el día 1.º de Enero (a las 9 horas).

D. Jorge Moret Marguí. - Santo Tomás, 4. - Teléf. 26 03 53.

Nocturno: Diario de 21 a 9 horas. Diurno: Domingos y festivos, de 9 a 21.

FARMACIA DE TURNO

Sábado:

D. Jorge Vayreda. - San Rafael, 28

Domingo:

D. Antonio Oller. - San Esteban, 17.

Lunes:

D. Juan Puigbert. - Pl. Generalísimo, 1.

Martes:

D. Juan Cardelús. - Serra Glnesta, 10

Miércoles:

D. José M.ª Llach. - Bonaire, 1.

Jueves:

D. Juan Fajula. - Pl. del Conill, 3.

Viernes:

D. Jorge Vayreda. - San Rafael, 28

HORARIO MISAS DOMINGOS y festivos:

7, 8, 9, 10, 11, 12, 20: Parroquia S. Esteban. - 9, 11: N. S. del Tura. - 7: Santo Hospital. - 7'30, 8'30, 9'30, 10'30, 11'30, 21: Padres Carmelitas. - 8'30, 9'30, 10'30, 11'30: PP. Capuchinos. - 8, 9, 10, 11 (festivos), 7'30 eventual, 8'50 (días de clase): Escuelas Pías. - 9: Indo. Corazón de María. - 7, 12'30: Divina Providencia. - 8'30: La Caridad. - 7, 18: Clínica N. S. del Tura. - 8, 11: Parroquia S. Cristóbal las Fonts. - 8, 10, 11: Parroquia S. Pedro Mártir. - 12: Capilla María Reina. - 8, 10'30, 12'30: Parroquia S. Roque. - 9'15: Capilla Virgen Desamparados.

Anticipadas sábados y viglillas de fiestas:

20 h.: Iglesia Parroquial de San Esteban.
 21 h.: PP. Carmelitas; 21'30 h.: PP. Capuchinos; 18 h.: Clínica N. S. del Tura.
 21 h.: Parroquia de S. Pedro Mártir; 20 h. Parroquia de S. Roque; 19'30 h.: Capilla Virgen Salud (Molxina)

EXPENDEURIA

Núm. 3. - Calle Dr. Fábregas.

TAXIS (Servicio nocturno)

D. Salvador Alsina Bartrina. - Vilanova, 30. - Teléf. 260388.

Reserva

D. Juan Pérez Ordeix. - Lorenzana, 10.

LA GARROTXA

Semanario del Movimiento

Año XXXII D. L. GE n. 52 - 1961 Precio: 5 ptas.

Director: Juan de Malibrán Gelabert

Redacción: "Aubert, Impresor" - Calle Hoepiclo, 9 - Teléf. 260268

COSES D'OLOT

La cocina típica

En general todos los productos del cerdo ("llonganisses, fuets, cansalada, peus de porc, pernills", etc.), gozan de merecida reputación.

Olot sobresale además por su rica repostería y pastelería: los "tortells adobats", las "flaones", las "coques de llardons", los "bunyols" de Semana Santa, las "farinetes" de harina de alforfón. Quien visite Olot no puede omitir la degustación de estos artículos, así como las típicas "bolas" (caramelos), especialidad de la casa Oró.

Alejandro Cuéllar Bassols. - "Guía Turística de Olot y su Comarca".

CUPON DE LOS CIEGOS

Día 14, Lunes	226
Día 15, Martes	925
Día 16, Miércoles	546
Día 17, Jueves	745
Día 18, Viernes	564
Día 19, Sábado	941

Optica Sibidí

le ofrece la Montura de línea moderna que Vd. busca, siempre las últimas novedades en...

Optica Sibidí

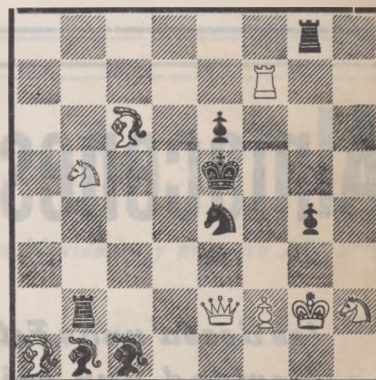
Desde 1910 al servicio de sus ojos

Suscríbase a

La Garrotxa

El Semanario de Olot y comarca

PROBLEMA DE AJEDREZ

Juegan Blancas - Mate en dos jugadas
 (Solución en el número próximo)

Solución del problema anterior:

P 4 D

Miguel Tort

PINTOR DE COCHES

Desea a su clientela y público en general, unas Felices Fiestas de Navidad y un Próspero Año Nuevo.

Montsalvatje, 15 - Olot

Hostal

Salvi

Obispo Lorenzana, 9

Teléfono 26 04 97

Olot

Bar
Habitaciones
Restaurante

*Les desea unas
Felices Navidades
y un próspero Año Nuevo*

HOSTAL Font Moixina

Desitja a tots els olotins Bones Festes de Nadal i participa a tothom la magnífica Revetlla de fi d'Any.

RESERVES: Teléf. 26 10 00

Almacenes Valle

les desea unas Felices Fiestas de Navidad, y un próspero Año nuevo.

Paseo de Blay, 56 - Tel. 26 04 53 - Olot

Talleres reparación del automóvil

JOSE SOLER

Les desea Felices Fiestas de Navidad y un Próspero AÑO NUEVO.

c. Mariano Vayreda, 8 y 10 (cía. Sta. Pau)
Secretario Daunis, s n. - Tel. 26 01 16

OLOT

planchistería **FERRAN**

Delegación Oficial de ADA
(Ayuda del Automovillista)

Desea a sus Sres. Clientes y amigos, Felices Navidades y Próspero Año 1971

SERVICIO PERMANENTE DE GRUA

c. José Ayats, 9 - Tel. 26 15 46 **OLOT**

Perfumeria **Fontfreda**

desitja a la seva clientela i amics Felic Nadal i Pròsper Any Nou

S. Esteve 26 - Tel. 26 02 88

Carbónicas **Olot, S. A.**

Desea a sus clientes y público en general, unas Felices Pascuas de Navidad y Año Nuevo

Avda. de Chile, s. n. - Tel. 26 09 85

OLOT

Cristalerías **BUXO**

desea a su distinguida clientela y público en general Felices Navidades y próspero Año 1971

Al mismo tiempo le ofrece un extenso surtido en

Vajillas - Cnberterías - Cristalerías - Objetos regalo - Listas de boda

Cristalerías BUXO Paseo de Blay, 50 **OLOT**

Confecciones - Camisería

Bardera

Desea a su distinguida clientela y público en general, unas felices Navidades y Año Nuevo.

BARDERA

¡En vanguardia de la moda masculina!

San Esteban, 9 - Tel. 26-06-71

OLOT

PERRUQUERIA

GRABULOSA

Desitja als seus clients i públic en general
Feliç Nadal i Pròsper Any Nou

Serra Ginesta, 12

OLOT

Transportes

Guardiola

Avda. Gerona, 85 - OLOT - Tel. 26 12 12 - A. T. 2522

Desea a su distinguida clientela
Feliz Navidad y Próspero Año Nuevo.

Servicios directos con:

Olot - Vilafranca del Panadés - Tarragona - Tortosa
- Vinaroz - Castellón de la Plana - Valencia - Gandía.
Líneas regulares - Mercancías aseguradas

Al ofrecer sus servicios desea al público y clientes
Felices Fiestas

Peluquería

M. TURA

c/. Párroco Ferrer, 12 (Tienda)

Teixits

i

Confeccions

Llagostera

Clivillers, 15 OLOT Tel. 26-12-28

Desitja als seus clients i públic en general
Feliç Nadal i Pròsper Any Nou

RECUERDE... El Sello de su Prenda de Vestir

BOYMAN

Le da categoría y elegancia para lucir en estas Fiestas.

En la calle Ferrarons, 9, de Olot, encontrará esta Marca y...

Nuestros deseos en estas Fiestas NAVIDEÑAS.

Hace 50 años

** A la matinada del dissabte va posar-se a nevar, trobant-se la gent, en aixecar-se, amb una capa de blancor regular que cobria els defores i els carrers de la població. Tot el dissabte, a intermitències, continuà nevant, refermant fort a la matinada del diumenge, que nevà fins cap allà les deu del matí. El gruix que s'hi posà va arribar a uns quaranta i cinquanta centímetres. Afortunadament, quasi tot el dilluns va ploure, el qual motivà que fongués molt; no obstant, com que n'hi havia tanta, continua ben emblanquinat tot el país i Déu ajut quan veurem la neu fora.

El tren del dissabte va suspendre la sortida, no arribant tampoc correu fins el dilluns.

** A causa de la neu, no pogué celebrar-se ni l'aplec de Santa Llúcia ni la fira de Sant Tomàs.

** Les Congregacions de Ntra. Sra. de les Escoles Pies i Sant Josep de Calassanç i del Sant Angel Custodi de les Escoles Pies, han organitzat el sisè Certamen Catequístic.

Els treballs podran anar escrits en català o castellà.

Oportunament s'anunciaran els premis concedits i el Jurat Qualificador.

** Altra vegada la desil·lusió ha entrat a moltes cases. Cap de les rifes grosses ha caigut a Catalunya, llevat de la setèma, que ha anat a Girona, havent adquirit l'enter un agent de negocis, el qual té cedides moltes participacions.

** El "Centre Catòlic" ha disposat per aquestes festes un variat programa de diversions.

Pel dia de Nadal, té anunciada la projecció d'un escollit programa de pel·lícules, en dues sessions, a dos quarts de sis de la tarda i a les nou del vespre.

El diumentge a la tarda, posaran en escena, i en català, "Els Pastorets", imitació lliure dels del malaguanyat difunt Sr Antoni Molins, i música de N'Ignasi Rubió. Pel vinent dissabte, festivitat de Cap d'Any, anuncia una divertida vetllada d'Innocents.

** De la Sra. Baronesa de Griñó hem rebut una atenta carta, pregant-nos la publicació del resultat que ha donat la subscripció per l'"Aguinaldo del Soldado" a aquesta ciutat, que és de 947'40 pessetes.

A la vegada ens prega que públicament i en nom seu donem les més expressives gràcies a quants s'han dignat contribuir a tan simpàtica obra.

Al propi temps ens diu que, tancada la subscripció, han estat enviats altres donatius, que es publicaran en una nova llista.

(De "El Deber", 24 desembre 1920)

Numerosos artistes olotenses en la Sala "Francisco Armengol"

Hoy, víspera de Navidad, se inaugura en la Sala "Francisco Armengol" otra escogida y sustanciosa manifestación artística a base de pintores olotenses. Se ofrecen ahora nuevas figuras de acusado interés que mostrarán la plenitud de su obra actual, cumpliéndose así el propósito de dicha Sala de presentar paulatinamente los más variados exponentes de nuestra escuela pictórica. Se pone asimismo al alcance de nuestro público, en un nivel continuado de oportunidades, la rica gama de estilos y tendencias que se hallan vigentes entre nosotros. La ocasión de estas fiestas Navideñas, además, permitirá justamente poner a la admiración multitudinaria de todos esta rica demostración de valores locales siempre tan sugestiva, por lo que no dudamos va a ser muy visitada.

LES PRESES

Víctima de una rápida enfermedad, el día 10 del actual mes de diciembre, falleció en Caracas (Venezuela) el industrial D. Luis Coll Berga, de conocida familia de Les Preses.

Hace unos 20 años el joven Luis tomó rumbo a América y allá luchó y se abrió con tesón una perspectiva brillante hasta alcanzar una posición económica y social relevante.

El día 16, a las 10 de la mañana, en la iglesia parroquial del pueblo, se ha celebrado una misa funeral a su memoria, a la que asistieron muchas amistades.

Descanse en paz.

Corresponsal

Nota de la Alcaldía

Se recuerda a los señores contribuyentes que el plazo establecido para la presentación en estas oficinas de las Bajas de Licencia Fiscal, para el presente ejercicio, termina el día 30 de diciembre del corriente año.

BIBLIOTECA POPULAR

Con motivo de las vacaciones de Navidad, la Biblioteca permanecerá cerrada desde el día 23 de los corrientes al 6 de enero. Ambos inclusive.

Se suplica a los Sres. Lectores que tengan libros cuya fecha de devolución haya vencido, los devuelvan lo antes posible.

Campaña Artística de Navidad

La Asociación "Amics dels Pessebres", en colaboración con el Excmo. Ayuntamiento, Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros, Caja Provincial de Ahorros y Banca Catalana, con el fin de promover el pesebrismo en nuestra ciudad, ofrece los siguientes Concursos:

1.º Concurso de Pesebres Artísticos. Serán expuestos en el local del Convento

PP. Capuchinos, La Caridad y Hospital.

2.º Concurso del Pesebre Familiar, regido por las siguientes bases:

Podrán participar en él todos aquellos niños que construyan el Belén en casa.

Se dividirá en dos modalidades, según los materiales usados en su construcción: pesebre artístico y pesebre popular.

Pesebre Artístico: Copa Ramón Amadeu, Medalla de Plata y Medalla de Bronce.

Pesebre Popular: Copa Ciudad de Olot, Medalla de Plata y Medalla de Bronce.

Copa Virgen del Portal.

Además, todos los participantes serán obsequiados con hermosas figuras y otros regalos.

Para inscribirse, deben dirigirse al Convento de PP. Capuchinos.

3.º Concurso de Escaparates. Subvencionado por el Semanario "La Garrotxa" Podrán participar en él todos aquellos comercios que embellezcan sus escaparates en estas fiestas Navideñas.

Para inscribirse, deben dirigirse al Semanario "La Garrotxa" o al Convento de PP. Capuchinos.

La Comisión

Navidades para los Enfermos que peregrinaron a Lourdes

Nuestra Hospitalidad Comarcal invita a sus numerosos Enfermos, Camilleros y Enfermeras, a las 4'30 de la tarde del viernes, Natividad del Señor, en el "Casal Marià", compartiendo fraternalmente la festividad.

Serán recogidos y trasladados generosamente por TEIBUS y coches particulares, y obsequiados con selectas películas, canciones, merienda y numerosos regalos ofrendados por comerciantes, socios y colaboradores de los "Amigos de los Enfermos".

El local del "Casal Marià" será debidamente calefaccionado y adornado con signos navideños.

La gran familia de Lourdes de nuestra ciudad y comarca inicia así y desea a todos las más venturosas fiestas.

Propietario granjista ofrece casamiento y vida agradable. Las señoritas que les interese deben escribir a:

Srto. Antonio. ctra. de la Moixina, 7. Todas las cartas serán contestadas. Por jóvenes no importa

Fué una estrella que cayó del aire,
una nube que bajó a la tierra,
una espuma que vibró en el agua,
una chispa que saltó del fuego...

Agua, tierra, fuego, aire...
La Naturaleza se hizo carne.
Y nació tu hijo, mujer.

Así se cumplió la más bella
de las Leyes de la Vida y del Amor...

Sociedad NESTLÉ A.E.P.A.
cuyos productos alimenticios forman
parte de la vida familiar española
desde hace más de medio siglo,
le desea que 1971 sea para usted
un año INTENSAMENTE FELIZ...

UNA GRAN LUZ HA BAJADO

HOY A LA TIERRA

El misterio de Navidad—misterio del Verbo hecho carne por obra del Espíritu Santo, nacido de María, la Virgen, y que, en forma de tierno infante, mora ya entre nosotros—más que para comentarlo, es para contemplarlo en nuestro interior con un alma pura y serena, tal como hace nuestra liturgia cristiana, que a más de las tres misas de hoy con sus riquísimos y escogidos textos bíblicos, nos ofrece todo un tiempo natalicio para contemplar y saborear “la Bondad de Dios y su Amor al hombre”, según nos dice el apóstol Pablo en la epístola de la segunda misa de hoy.

Con una sencillez y candor escalofriantes nos narra San Lucas en las dos primeras misas (la de “medianoche” y la de la “aurora”) el magno acontecimiento de Belén. ¿Cabe más humildad que la de Cristo Jesús quien, “existiendo en la forma y substancia de Dios..., se ha anonadado, tomando la forma de siervo, haciéndose semejante a los hombres”?...

Dios viene a nosotros con tanta sencillez y humildad, que sólo los humildes y sencillos de corazón lo podrán comprender. El mismo Espíritu de Dios nos lo ha venido anunciando durante el sagrado tiempo de Adviento al decirnos, con palabras del profeta Isaías, que el Mesías aparecerá en el mundo “predicando su evangelio a los pobres” (Is. 61, 1). Profecía que empieza hoy a cumplirse mediante el mensaje del Angel del Señor a los sencillos y humildes pastores de Galilea, anunciándonos el grande gozo de que les ha nacido el Salvador, los cuales llenos de alegría se llegan presurosos a Belén, donde encontraron a “María y a José y al Niño acostado en el pesebre” (Lc. 2, 16) y, al adorarle reconociéndole como el “Hijo de David”, merecieron que aquel Niño, con todo su mensaje de paz y de alegría que venía a traer al mundo, entrara en sus candorosos corazones: “los pastores se volvieron glorificando y alabando a Dios por todo lo que habían oído y visto, conforme a lo que el Angel les había dicho” (ib. 20).

En consecuencia, cabe pensar aquí que la venida al mundo de Nuestro Señor Jesucristo, no es tan sólo un hecho histórico del que hacemos festiva y alegre memoria, sino un profundo misterio que debemos actualizar en nosotros. El dinamismo y virtud santificadora de este misterio de Navidad, traspasa el tiempo, llegando hasta nosotros, por muy distantes que nos hallemos del hecho histórico de la Cueva de Belén.

Por eso la Iglesia, en su bella y expresiva liturgia de hoy, nos hace contemplar la Navidad del Señor “en plenitud de tiempo”, mirando tanto al pasado como al presente y al futuro...

“Alégrense los cielos y llénese de gozo la tierra ante la presencia del Señor, porque ha venido”, nos dice, por ejemplo, la antifona para el ofertorio de la primera misa. “Hoy resplandece una brillante luz sobre nosotros—nos dice a su vez el canto de entrada para la misa de la aurora—: porque nos ha nacido el Señor, que es llamado Admirable, Dios, Príncipe de la paz, Padre del siglo futuro, cuyo reino no tendrá fin”...

Si tan sólo nos quedáramos en lo anecdótico y en el hecho histórico de Navidad; si sólo nos conmoviera su romanticismo y su folklore, sin actualizar espiritualmente en nosotros la virtud o eficacia salvífica del misterio, no viviríamos cristianamente Navidad.

Por eso la Iglesia anda solícita en exponernos toda la grandiosidad del misterio natalicio que, al celebrarlo mediante signos sacramentales en el culto cristiano, se actualiza y se hace presente en nosotros, por la virtud del Espíritu Santo, en todo cuanto el mismo misterio encierra de eficacia santificante y salvífica.

Para más saborearlo en su contenido doctrinal y espiritual, nos ofrece ahora la Iglesia el misterio de Navidad contemplándolo a la luz de dos nuevos prefacios que hallamos en el nuevo misal (para decirse a libre elección del sacerdote durante todo el tiempo natalicio), a más del que hasta ahora hemos venido usando,

que nos habla de Cristo, venido a este mundo cual “luz verdadera que ilumina a todos los hombres” (Jn. 1, 9).

En espera de la versión oficial, nos atrevemos por cuenta propia a traducir estos dos nuevos prefacios, confiando en que la amabilidad de nuestros lectores sabrá disimular nuestra inevitable deficiencia, perdonándonos la ofensa del “omnis traductor, traditor”...

Dice así el primero, bajo el lema de “restauración universal en la Encarnación”:

Realmente es justo y necesario, es nuestro deber y salvación darte gracias siempre y en todo lugar, Señor, Padre Santo, Dios todopoderoso y eterno, por Cristo nuestro Señor. El cual, en la festividad de este venerable misterio, mostró visible en nuestra humanidad lo que era invisible de su divinidad, empezando a existir en el tiempo el engendrado en la eternidad; a fin de que, elevando en sí todas las cosas abatidas, las restaurara en su integridad y orientara al hombre caído hacia los reinos celestiales. Por eso nosotros, en esta gozosa celebración, te alabamos con los Angeles diciendo: SANTO, SANTO, SANTO...

El otro, bajo el lema de “nuestra comunión con Dios en la Encarnación del Verbo”, reza así:

Realmente es justo y necesario, es nuestro deber y salvación darte gracias siempre y en todo lugar, Señor, Padre Santo, Dios todopoderoso y eterno, por Cristo nuestro Señor. Por él ha brillado hoy el sacramento de nuestra reparación, porque al ser asumida por tu Verbo

Relotgeria i Joieria

PLANA

Calvo Sotelo, 6

Tel. 26 01 51

Feliç Nadal us desitja

Lleteria Rosa Pagés

Grup Sant Pere Màrtir, 9

OLOT

SALA D'EXPOSICIONS

Les Voltes

us desitja Feliç Nadal
i pròsper Any Nou.

COPIBA

les desea felices fiestas
Navideñas.

Clivillers, 2 - Tel. 26-10-31

OLOT

CAMISERIA

La Novedad

Desea a Olot y Comarca
Felices Navidades y Próspero Año Nuevo

Clivillers, 18

OLOT

COMESTIBLES

J. Soler

us desitja felices festes de Nadal

Ctra. Riudaura, 49

OLOT

LLETERIA

Dolors Olivet

¡Felices festes de Nadall

Travessera 18 Juliol, 7

Tel. 26-09-26

CARNICERIA

Isidre Padrosa

¡Bones festes de Nadall

Reis Catòlics, 17

OLOT

JOYERIA

MIS

Reparaciones garantizadas

Carmen, 11

OLOT

RELOJERÍA

PERRUQUERIA

M.ª DOLORS

Desitja als seus clients

i públic en general

Feliç Nadal i Bon Any Nou

O L O T

Clivillers, 36

Tel. 26-16-09

Ramón Pujol

DECORADOR

Les ofrece sus servicios de Decorador Titulado,
en las especialidades siguientes: Tiendas, Ofi-
cinas, Pisos, Apartamentos, Stands, Jardines,
Chimeneas, etc.

Consulte sin compromiso a:

Liberata Ferrarons, 5, bajos - OLOT - Tel. 26-13-42

Casa Fitó

Muebles para Oficina

y Objetos Escritorio

Calvo Sotelo, 8

Tel. 26-05-85

Felicitats us desitja

Novetats Girgas

Clivillers, 17

Tel. 26-08-47

nuestra fragilidad, no sólo ha recibido un honor perpetuo nuestra humana mortalidad sino que, en admirable comunión con él, nos ha trocado en seres eternos. Por eso, asociados a los coros celestiales, te alabamos gozosos diciendo: SANTO, SANTO, SANTO...

Iluminado nuestro espíritu a la luz de estos nuevos textos litúrgicos, podremos ciertamente penetrar más en la contemplación del "misterio de la Palabra hecha carne—según nos ha venido diciendo el tradicional prefacio navideño—para que conociendo a Dios visiblemente, él nos lleve al amor de lo invisible"... Todo lo cual viene resumido, con una proyección del Nacimiento del Redentor hacia el "misterio pascual", en un nuevo prefacio que nos ofrece igualmente el misal del Vaticano II para los domingos "per annum" (el prefacio IV), que dice así en su parte central:

Porque él con su nacimiento, restauró nuestra naturaleza caída; con su muerte, destruyó nuestro pecado; al resucitar, nos dio nueva vida; y en su ascensión, nos abrió las puertas de la gloria...

Realmente: ¡UNA GRAN LUZ HA BAJADO HOY A LA TIERRA!...

P. Agustín M.ª Forcadell, O. Carm.

Ventana

El Museo Dalí y algo más

Es el "Museo Dalí" una realidad estupenda que honra a Figueras y a cuantos han colaborado en esta iniciativa. Además, la capital del Ampurdán se apunta con ello un formidable tanto en el terreno artístico cuya proyección y derivaciones han de resultar verdaderamente extraordinarias. Pero no es esto sólo: Figueras va de cara a un Museo Municipal que nos consta ha de alcanzar una relevancia pareja ya que figurarán en él obras de las figuras de mayor fama.

Nuestro ya iniciado acercamiento o "jumelage" con Figueras, labor en la que nos honra prestar activa colaboración desde sus inicios, ha de encontrar ahora en estas dos instituciones figuerenses dos acicates y motivos de intensificación plenamente justificados. El vínculo del Arte ha de aproximarnos más y más y como sea que atraídos por la sugestión de este Museo Dalí y del Municipal en puertas, recalarán en Figueras nutridos contingentes de visitantes, ¿por qué, dentro la lógica coordinación que el "jumelage" con la capital del Ampurdán nos posibilita, no llegar a una efectiva y bien organizada prolongación de estas visitas a Olot, sus Museos y su Escuela de Bellas Artes? Esbozamos una idea que puede ser incluso ampliada y estudiada con mayor dimensión, si cabe, pero desde luego acometida sin ninguna clase de reservas al amparo de estos brazos plenamente abiertos que nos tiende Figueras de un tiempo a esta parte merced a la iniciativa de su propio Alcalde el buen amigo Ramón Guardiola, cuyos propósitos hacia nosotros no pueden ser mejores.

Un interesante criterio de Teixidor

Juan Teixidor, crítico y erudito en Arte y eximio poeta, acaba de escribir en "Destino" estos conceptos que contrastan con opiniones que vemos reiteradamente vertidas y constituyen ya todo un "slogan" usual: Veamos lo que nos dice:

"Todavía es frecuente en cualquier reunión... una actitud negativa cuando se trata de estimar las aportaciones de los Estados Unidos al mudo de la cultura o del arte... Cuando se habla de valores más espirituales parece ser que América es tan sólo la tierra de los cow-boys de las películas del Oeste de nuestra infancia y que todo es allí reflejo europeo, sabios y artistas importados, con falta absoluta de originalidad. Pero lo cierto es que los Estados Unidos hace ya algunos años que no sólo importan artistas, escritores, sabios y filósofos, sino que también los exportan. La poesía y la novela americanas tienen un peso específico que ejerce una influencia constante. Las últimas novedades plásticas nos vienen de allí. Nueva York ha sustituido a París como capital del arte. Y no sólo Nueva York juega este papel tan importante... Y ahora si tuviéramos que señalar el epicentro cultural del mundo en este momento ningún otro nombre como el de California nos parecería más adecuado".

Autoridad en la materia como Juan Teixidor no deja lugar a incertidumbre sobre la autenticidad de lo expuesto. Y más aún como observador directo, que también lo fui yo hace algunos años aunque a más reducida escala.

Una exposición y un catálogo

Interesante por demás es la anunciada Exposición de dibujos infantiles de los alumnos de nuestra Escuela de Bellas Artes en la Casa de Cultura, desde el 24 del actual hasta el 8 de Enero. Una demostración de la actividad de este alumado y de la propia Escuela, así como un bello gesto el de que J. J. Tharrats, una verdadera figura en el arte y en el juicio crítico, haga la presentación de semejante exposición. Desde luego, la presentación de referencia es una aportación sobresaliente que es de agradecer lo mismo que la iniciativa en sí.

Movimiento de nuestros artistas

Registramos hoy la exposición celebrada recientemente, con destacado éxito, por nuestro artista Julio Batallé en una de las Salas de Vic. Tenemos conocimiento de que su pintura ha triunfado allí y ha sido muy visitada su exposición. Buena entrada de Batallé en Ausona.

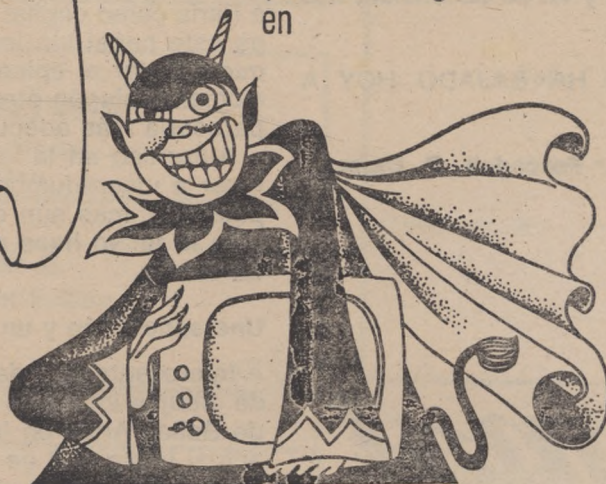
Por otra parte, nos llegan noticias de que Miguel Bosch Pla ha abierto profundo surco en los medios artísticos de Valencia, lo mismo que Zamora Muñoz, y que la nutrida demostración pictórica del primero y la introducción de las obras del segundo en la capital del Turia han conseguido dos realidades boyantes en grado sumo.

José Pujol y su fino "Christma"

Nuestra gran figura artística José Pujol, nos remite un "Christma" que es un mensaje artístico-navideño de antología. El dibujo de Pujol lo compendia todo: categoría, belleza, significación, gusto y delicadeza. Pujol, una vez más, en su sitial señero. Contemplando este "Christma", todo un mundo de sugerencias. Se lo agradecemos y con él resumimos nuestra felicitación de Navidad.

YA ES HORA DE QUE
MANDE AL DIABLO
SU VIEJO TELEVISOR...

y se
entere de las
asombrosas
facilidades que
puede conseguir
en

CADENA NACIONAL DE ELECTRODOMESTICOS

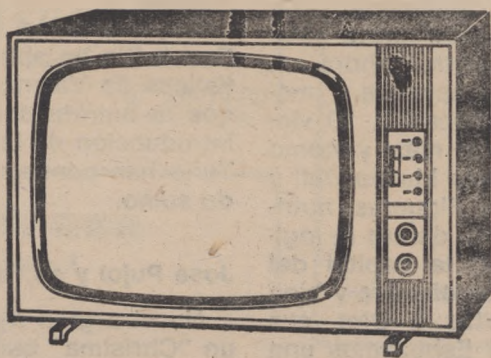

GOLDEN

(CALIDAD, FINANCIACION Y SERVICIO)

para adquirir un televisor

KOLSTER

ULTIMO MODELO, con sólo 2.000 ptas. como única entrada

GOLDEN, Carmen 9. OLOT¹
SERVICIO PROPIO DE ASISTENCIA TECNICA

La Garrotxa

24 DICIEMBRE 1970

NUMERO 1.623

Nuestra portada: MIQUEL PLANA.

Peluquería Bertha

Desea a su distinguida clientela y público en general, unas felices Navidades y Año Nuevo.

Orfeó Popular Olotí

Els diumenges dies 27 de desembre i dia 3 de gener, i el dimecres dia 6 de gener, representació de la tradicional obra "ELS PASTORETS", amb Orquestra.

Inauguración Pesebres

Día 25, a las 13'30, tendrá lugar la inauguración de las Exposiciones de Pesebres en el Convento de los PP. Capuchinos, La Caridad y el Santo Hospital.

Podrán visitarse a las horas de costumbre.

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA - OLOT

Curs 1970-71
LXXXIX CONCERT

a càrrec de

Els Petits Cantors de la Ràdio Txecoslovaca de Bratislava

Mestre Director: Ondrej Francisci

TEATRE PRINCIPAL

Dimecres, 30 Desembre 1970

Nit, a les 10'30

Cafeteria - Snack Bar

QUIM'S

Plaça Mora, 3 (Font de l'Angel) - Tel. 26-16-11

Bon Nadal i Felç Any Nou

Hostal - Residencia GARROTXA

2.ª Categoría - Màxim Confort

Plaça Mora, 3 (Font de l'Angel) - Tel. 26-16-12.

Calzados RALITA

Comodidad - Elegancia - Distinción

Serra Ginesta, 6 - O L O T

Les desea

Felices Fiestas de Navidad y venturoso Año Nuevo.

ELECTROMOVIL JOAL

Les desea unas felices
Fiestas de Navidad y un
próspero Año Nuevo.

Calle San Pedro Mártir 42 - Teléfono 26 09 93 - Olot

Agustí

Poncan S.a.

¡Al servei de la Construcció!

Us desitja

Bones festes Nadalenques
I pròsper any 1971

ALMACENES VIVES

desean a sus amistades, clientes y público en general Felices Navidades y un próspero Año 1971, invitándoles a visitar su permanente exposición con las últimas novedades de **alfombras, bolsos y maletas**

San Rafael, 15 y 17 Teléf. 26 05 77

OLOT

Reyes... Reyes...

CICLOS USERO

Dispone de un extenso surtido de

CICLOMOTORES

de la marca

DERBI

(Campeona del mundo)

Así como todas las medidas y tipos de

BICICLETAS Y TRICICLOS

RECUERDE CICLOS USERO

Avda. Gerona, 37 y 56 - Olot

Carbó

La perfumería de San Rafael

Els petits cantors de Bratislava, a Olot

El Cor de Petits Cantaires de la Ràdio fou creat l'any 1953, amb la finalitat de gravar noves cançons i corals per a les emissions de la Ràdio Txecoslovaca.

La difusió de les obres gravades per aquells vaillets, va crear un ambient d'admiració tan fabulós, que arribà un moment en el qual la Direcció de la Ràdio va creure oportú d'organitzar qualche concert públic. I així, en diverses ocasions, generalment en les de festes tradicionals, "Els Petits Cantaires de Ràdio Bratislava" van presentar-se en concerts públics de la mateixa ciutat de Bratislava, Praga, Brno i d'altres del país.

L'èxit d'aquests concerts va arribar molt més enllà de les fronteres txecoslovaques, i "Els Petits Cantaires de Ràdio Bratislava" foren contractats, ja en més d'una

ocasió, per a realitzar "tournées" a Hongria, Bulgària, Bèlgica, Itàlia i Austria.

En el repertori del cor figuren les obres d'eminents compositors txecs i eslovacs, escrites inclús moltes d'elles per als "Petits Cantaires de Ràdio Bratislava" i interpretades "à cappella", amb acompanyament de piano o d'orquestra.

El Director Artístic del cor, des de la seva fundació, és el compositor Dr. Ondrej Francisci, de sòlid prestigi internacional.

"Els Petits Cantaires de Ràdio Bratislava" han enriquit enormement el repertori del cor. Els seus grans èxits internacionals han estat: "Majová" (Cançó de maig), "Oj zelené leto" (Un verd estiu), etc.

pestañas, se colocan pequeños puntitos y el rabillo se alarga mediante una rayita hacia arriba.

Ojos hundidos. - Se cubren todos los alrededores del ojo con blanco para párpados hasta arriba a las cejas. Rayas y sombreador de los párpados deben ser muy ligeros. Como se ve, no son casos desesperados. Con la habilidad propia de las mujeres en el manejo de los cosméticos, pueden corregirse muchos defectos.

M.^a del Tura

Para ellas...

— COCINA —

PAVO AL VINO

Ingredientes. - 1 pavo, 100 grs. de jamón, 2 trufas, 1/4 de l. vino de marca, manteca de cerdo, un limón, pimienta y sal.

Preparación. - Una vez limpio el pavo, haga unas incisiones en las pechugas y alas, introduciendo por ellas los trozos de jamón y las trufas. Sazone con sal y pimienta, cúbralo con abundante manteca. Póngalo a asar a horno regular y rocíelo de vez en cuando con la grasa que despida.

Una vez asado, colóquelo en la fuente de servir.

Guarnézcalo con salchichas de Frankfurt y lonjas de bacón rehogadas, sirviendo la salsa aparte.

Salsa. - Mezcle la grasa sobrante del pavo con el zumo de un limón y el vino, procurando que esté muy caliente.

— BELLEZA —

BELLEZA (Maquillaje de los ojos - 2)

Ojos redondos. - Tire una línea delgada, oblicua, en el párpado superior, la cual se alargue ligeramente hacia arriba. En el párpado inferior, entre las

CASA DE CULTURA

Conferencia-coloquio en la Casa de Cultura de Olot, el martes próximo, día 29, a las 8 de la tarde, sobre el tema "El Gerent davant la Informació Contable" por D. Manuel Nonó Vidal, Profesor de Organización de Empresas de la Escuela de Comercio y Director de Estudios de "Comput" de Gerona, bajo el patrocinio de la "Cámara de Comercio e Industria de Gerona".

Entrada libre.

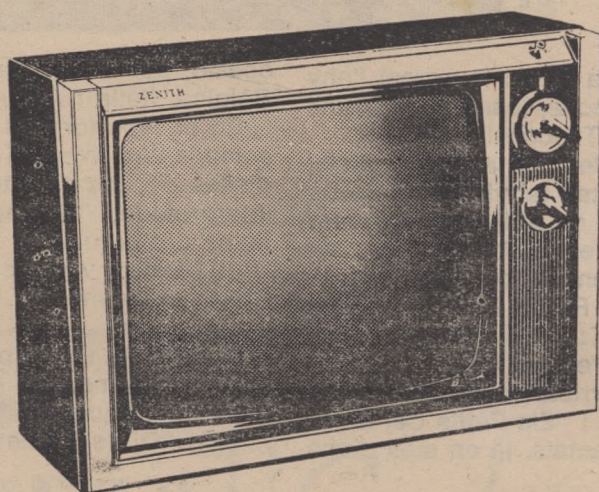
Missa del Gall - Església Frares Caputxins

Dijous, dia 24, Nit de Nadal, a les 12, Missa Participada i amb cants acompanyats de guitarres. Homilia.

Després de la Missa, tothom és invitat a la "xocolatada" que tindrà lloc en el Convent.

ZENITH

**puede costar igual...
y vale mucho más!**

Desde el 1.º de Septiembre y por convenio firmado en el Ministerio de Comercio, hay nuevos precios en el mercado de televisores.

Antes de adquirir un televisor, vea los nuevos precios ZENITH, porque

ahora ZENITH ofrece su calidad a un precio que le sorprenderá.

ZENITH

MARCA REGISTRADA

Fabricados, distribuidos y garantizados por

TELERASA

Guipúzcoa, 22 - Barcelona - 5

Distribuidor Oficial:

Radio Puig

Aparatos electrodomésticos de calidad

Asistencia técnica asegurada, con recambios de origen legítimos.

l'OLLOT

PAPELES LITERARIOS DE «LA GARROTXA»

Diciembre 1970 - Número 3

EDITORIA

L'art a casa nostra és història i fa escola.

Si ens remuntem al segle XVIII, podem veure com fou una urgència per a dotar d'habilitats manuals els obrers que empleaven les indústries d'"indianes" o "pintats". Els fabricants d'estampats, volien operaris aptes pel dibuix ornamental. Joan Carles Panyó, en aquest període de formació pedagògica, és el primer mestre de dibuix; no podem pas dir que hagi estat important pel seu mestratge, però tampoc oblidar les virtuts de l'obra personal que va realitzar. Després amb els Berga, els Vayreda i el descobriment de la força plàstica del nostre paisatge, l'artesanía tomba a l'expressió artística i a la recerca intel·lectual.

D'aleshores ençà, s'ha parlat molt de la tradició pictòrica olotina. Fins i tot els tractadistes especialitzats l'han confosa en una comunió d'estil, fonamentats en la temàtica insistent d'aquest paisatge i en la inspiració manllevada, "leiv-motiv" de qui sap les vocacions locals.

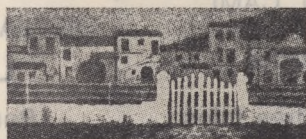
Sense el propòsit d'aireferir susceptibilitats, voldríem dir que la fidelitat en els grans mestres, no ha pas beneficiat a ningú. De la darrera etapa, en la qual podem incloure els anys quaranta i cinquanta, entre l'estol de

pintors amb més o menys anomenada, només s'isolen algunes figures de relleu i prestigi. És difícil d'aprendre la lliçó, sense desdir-se de la influència inevitable i consolidar la personalitat definitiva.

És ara que el paisatge olotí imposa recels i condició sensibilitats. Els artistes de les generacions actuals, més conscients de llurs aptituds, han adquirit una formació enriquida de recerques i experiències; no es presten a cap temàtica, encara que la seva comercialització esdevingui un factor determinant per a l'economia professional. Com si adonant-se que l'olotisme plàstic, amb elements repetits, artificiosos i teatrals, al servei d'una societat de consum, es converteixi en llastre mancat de pudor artístic, evidència d'esperits esquivats i horitzons limitats.

A Olot—i també la seva comarca—, la pintura dels darrers temps, afortunadament, s'inclina per camins inèdits. Els artistes d'aquestes generacions inquietes sense renunciar i antecedent gloriós que encapçala la tradició, no es subjecten a tècniques ni a sentimentalismes cromàtics. Pretenen assolir autenticitat personal. Hi ha una sensibilització que responsabilitza.

Ramon Grabolosa

LITERATURA

Josep Munteis, la recerca de la perfecció

Ricard Jordà

Ara farà un any que l'acompanyàvem a la darrera estada. Aleshores parlàrem de l'home amb el dolor que comporta la pèrdua d'un amic. Avui, i com homenatge a la seva memòria, ens sembla escaient de parlar de la seva obra.

Una obra que, si bé curta, és de més importància que no pot semblar a les noves generacions.

Sols dos llibres va publicar: "A la vora del camí", en 1923, i "La quietud del pendís", en 1928. I aquests sols dos llibres li van valer una bona acollida en el món de les lletres.

La crítica solvent d'aquella època li'n féu uns elogis que el coaccionaren a superar-se. I cercant aquesta superació va passar més de quaranta anys en silenci. Un silenci que anava a trencar quan la mort se l'emportà.

Poc abans de morir ens havia dit que estava treballant en un tercer llibre que volia publicar; no va tenir temps! Gràcies a la gentilesa de la seva vídua, la senyora Palmira Aumatell, hem tingut accés a materials que, sembla, estaven destinats a aquest llibre i dels quals seleccionem un parell de poemes.

El que deixà publicat el col·loca en un bon lloc entre els poetes catalans, i la part inèdita de la seva obra no fa sinó seguir aquella primera poesia i assolir una major perfecció dins les mateixes tendències estètiques.

Fill del seu temps, la seva poesia és una poesia acurada, els mots no hi són encabits perquè sí, sinó que són fruit d'una sàvia tria i d'una recerca de l'expressió més precisa i del so més adequat.

Els seus versos tenen una musicalitat que—i això és una opinió ben personal—, potser no es troba en els de poetes tan de primer rengle com Carner.

La seva poesia és una poesia alegre, optimista, que traspua l'alegria de viure. Té alguns poemes, no gaires, que semblen tocats per una melangia dolça, mes no són poemes tristos ni la seva melangia no és la del poeta, no, és el motiu el que li dicta aquest to, que s'accentua en els poemes inèdits que li coneixem.

Munteis era un enamorat del paisatge, i aquest és el protagonista de la seva obra. Els nostres contorns són tema per a molts dels seus poemes; els faigs, els pollanços, les herbes, viuen en els seus poemes i s'hi veuen com si fossin pintats en una tela.

Com un element més d'aquest paisatge, Munteis va estimar les bèsties, per les quals demostra una gran simpatia en molts de poemes.

Aquest amor per la Natura, traeix el creient que era el poeta. Sense vanes ostentacions, Munteis creia. Creia i practicava i no imposava el seu pensar als altres, puix que, com a bona persona que era, tenia el cor i el cap oberts per a tolerar i comprendre tothom.

INEDITES

Elegia dels absents

Plou en el bosc ombrivol de les vides.
Quina destrall més fina que té el temps!
Dins el mirall tremolen esvaïdes
imatges molles d'uns anhels postrems.

El núvol va gronxant les eures ertes
i els fanalets del cor damunt del riu.
M'escalfo en l'aire de les veus incertes;
dins la més neta cendra el pur caliu.

La lluna para mirallets de plata
vora l'eterna petja dels absents.
(Encara ve la fràgil serenata
damunt el llom esllavissat dels vents).

No tornen pas les branques de la vida
ombrejà els marges de llur pas finit,
i encara em menen vers l'inextingida
selva on perduren gestes en oblit.

Posta

Els mites colguen ofrenes
vora del tany indolent,
sota un cel pàl·lid, de plata,
tàlem d'un capvespre absent.

Evasions que tramunten
la corba neta del vent,
i una claror indecisa
pel vessant del pensament.

L'ocell duu l'ala irisada
com un pàmpol transparent.
Esbart de dies i dies
en la remor del torrent

i, la posta ens agermana
la defallença i l'intent.

DE "A LA VORA DEL CAMÍ"

Cançó de tardor

D'aquest or dels nostres faigs
qui en dirà la cançó viva?
Ara passa l'esparver
sobre la cinglera aspriva
i la boira s'ha iniciat
tota poruga i esquiva.

Davaliant pel camí bac
on la llum és entelada,
ens arriba una claror
entre la fulla variada
i és la llum dels nostres faigs
que és or de posta abrandada.

Alimàries de tardor
en les muntanyes blavisses.
Es matisa el pomerar,
les hortes i les bardisses
i la lluna hi pren alè,
quan surt damunt les clapisses.

Ens entra la llum pels ulls
i en l'amiga és rediviva.
D'aquest or dels nostres faigs
qui en dirà la cançó viva,
ara que brunz l'esparver
i floreix la boira esquiva?

DE "LA QUIETUD DEL PENDÍS"

Les pomeres del Corb

Pomeres del Corb
prou que us hi sabia!
El camí que hi duu
de cor jo el faria.
Cada bon matí
l'ofrena hi collia.

Atzarós amor,
follia.

Entre dent i dent
la poma es partia;
entre mot i mot
l'amor s'expandia.
Polpa de son cos
tot mel i ambrosia!

Atzarós amor,
follia.

Si encara jo hi vinc
és per ma metgia.
La flor ja no hi és
prò el record hi nia!
Pomeres del Corb
que en serveu l'orgia.

Atzarós amor,
follia.

Una de les preguntes que cal fer-se quan parlem d'art, és la del per què i per qui han pintat els artistes. Davant d'aquests interrogants, seran diverses les contestes, poc comprovables totes elles, que es poden donar d'una mateixa etapa.

Creiem, però, que cal córrer aquest perill, ja que el concepte social és fonamental per entendre una obra.

Sabem que l'home prehistòric pintava mogut per uns ideals religiosos, essent el sacerdot o el bruixot de la tribu el que executava l'obra plàstica. Ens trobem en un cas típic de la conversió de l'art en una necessitat ideològica, o més concretament, en una fretura religiosa. I un cas semblant deuria moure als antics pobladors de les Indies, encara que per tractar-se de cultures poc estudiades no es puguin donar massa judicis convincents.

L'artista egipci tenia de representar uns principis acceptats i imposats d'antuvi per una classe governant, a fi de deixar constància del moment històric i assegurar aquests principis fent-los més comprensibles al poble. Per aquests homes no importava la bellesa, sinó la perfecció, representant-ho tot el més clarament possible i tal com sabien que era, esclavitzats per unes estrictes regles. Solien disfrutar d'uns avantatges com a homes sobre els altres esclaus.

Les societats cretense, grega i romana, en no tenir religió subjecta al govern, fa que el seu art passi a usos profans. Aquests artistes fan una gran revolució, com és la de treballar segons el que cada un interpreta de la natura;

així es fan els retrats i s'inventa l'es-corç. L'artista viu com una persona reconeguda dins la societat.

L'art cristià, junt amb l'indi i el d'altres indrets, torna a ésser dominat per unes ideologies, i serveix per fer-les més comprensibles; representa el què se li ha manat i es fa tal com obliguen que es faci, en un pla de pura artesanía.

L'home d'art del renaixement treballa per la classe aristocràtica, que és refinada en gust i exigències. Es torna a conèixer l'artista passant de l'anonimat (romànic, gòtic), a l'adoració de l'ídol individual, que és com ha estat quasi fins ara. Però a partir de l'última meitat del segle passat, i cada vegada més, els que paguen l'obra d'art són els burgesos, menys refinats que els anteriors compradors, i pertanyents a una societat conservadora, que va acceptant de mica en mica les innovacions artístiques quan ja estan passades. Aquesta majoria de gent, amb poca preparació plàstica, vol que en art pugui reconèixer el que ja coneix. Són persones que tenen obres d'art com un moble, acomplint funcions simplement decoratives.

L'artista avui és tan poc freqüent com ho ha estat en totes les èpoques; el què abunda més és l'aprofitat, o l'artesà de les arts, el qual, convençut de fer el que li mana una hipotètica sensibilitat va produint plagis molt comercials.

Nous corrents tendeixen a crear avui els grups d'homes d'art que en col·lectiu pensin una obra que sigui feta i repercuteixi a la societat.

J. Sala

museu picasso

Cal deixar constància de la inauguració a Barcelona de l'estupenda ampliació del Museu Picasso, en el qual estan exposades al públic un miler d'obres, realitzades totes elles en la seva joventut.

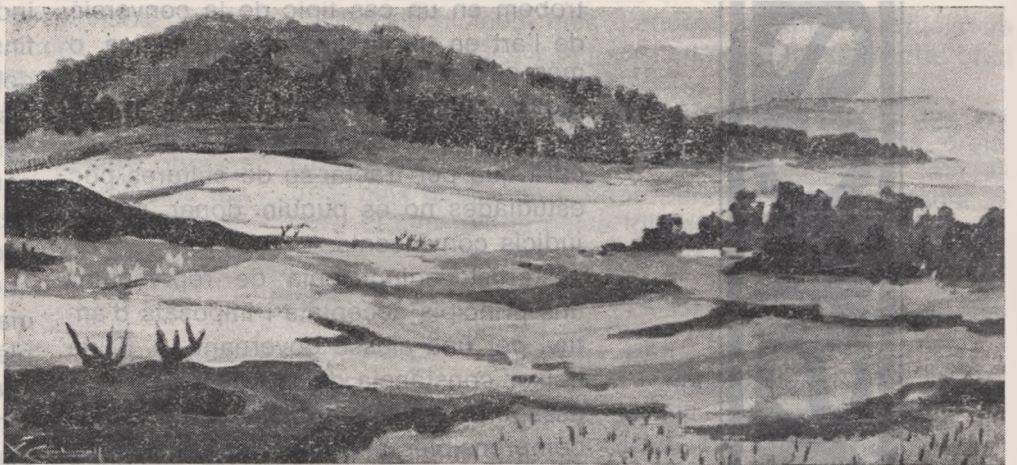
Aquesta ampliació es troba al costat de l'antic Museu, al carrer Montcada.

CARRILLO

La tradición artística olotense se conserva a través de los años. Y signo evidente de esta inmutabilidad, lo hallamos en el constante sonar de nombres de nuestra tierra a la hora de los premios artísticos. Concretamente, en el Certamen Provincial de la Excm. Diputación, suenan siempre nombres olotenses. Este año la ilusión es doble, pues se trata de jóvenes como Miguel Plana, Xavier Carbonell, Joan Granados y Joan Carrillo.

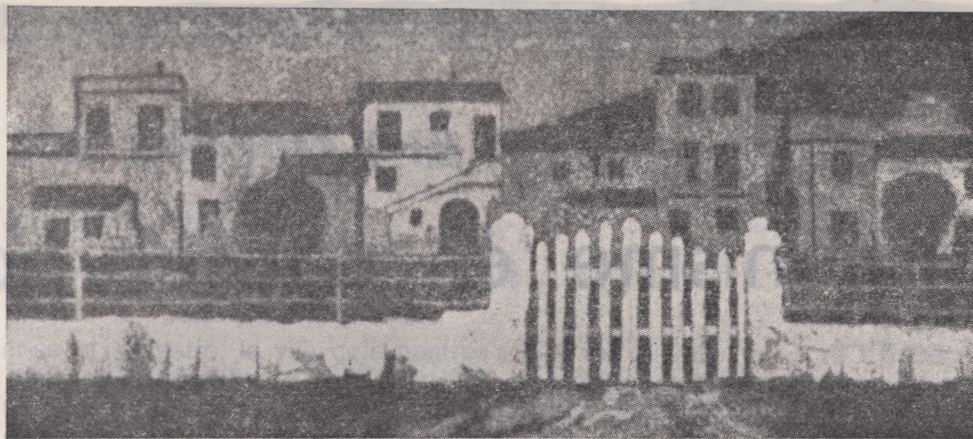
Quede constancia de que su éxito nos enorgullece, al mismo tiempo que nos reafirma en la tradición artística del país.

CARBONELL

GRANADOS

PLANA

La pintura excepcional de Mallol Suazo, Pruna y Amat

Desde aquellos lejanos días de esplendor de nuestra "Sala Vayreda", Olot no había presenciado una Exposición integrada por artistas de la talla de Mallol Suazo, Pedro Pruna y José Amat. Y ello fue realidad en el curso de la primera quincena de setiembre para constituir el más resonante éxito tanto de admiración por parte de todo nuestro público como de adquisición, ya que jamás se había producido entre nosotros, y a mucha distancia valorativa, un índice tan elevado de cotización como las alcanzadas en esta oportunidad, a nivel auténtico de las grandes ciudades.

Se explica el fenómeno si tenemos en cuenta que la moderna escuela catalana de pintura, tan bien representada por estos tres maestros que están en la primera línea del arte catalán contemporáneo, cuya primacía avalan la más autorizada crítica y la bibliografía más concluyente, estaba haciendo acto de presencia en Olot, ofreciéndonos el fuerte impacto humanístico que de la misma emana y de cuyo rango se dio perfecta cuenta nuestro propio público que acudió en masa a esta noble cita de las justas pictóricas.

Pero la experiencia que sus obras nos han suministrado es tan válida, vigente y ejemplar que, a parte toda otra consideración, bien merece que la estudiemos de una manera sistemática en sus aspectos valorativos en lo que específicamente afecta a lo artístico:

Catalogación. - Si a Mallol Suazo lo sitúa Camón Aznar en la primera fila de la actual pintura española, lo mismo señala

Sánchez Camargo en cuanto a Pruna, mientras que la sola presencia de Amat en el Museo de Arte Moderno de Madrid nos releva de toda ficha al respecto. Paralelamente, la proyección internacional de estos tres artistas se acredita, también, al fijarse obras suyas en París, Londres, Roma, Caracas, Nueva York, Chicago, Buenos Aires y Montevideo, entre otras capitales, sin querer hacer prolija la lista de Museos y centros.

El tema. - Mallol y Pruna nos han ofrecido un tema predilecto: la figura. Ambos saben el idioma que en la plástica deben hablar sin caer en salientes filosóficos, en sensibilizaciones líricas o de consecuencia social o intimismos inexpresados, como fórmulas de diversión de la auténtica verdad estética. José Amat, en cambio, presentó límpidas marinas demostrativas de su aptitud en la captación del horizonte y la luz y su capacidad innata para simplificar y contener el paisaje.

El acento humanista. - Pintores de oficio hay—como nos decía un escritor—ante cuyos lienzos transitamos indiferentes porque les falta el chispazo incorporador y carecen de aliento y llamada. "Decir—nos añadía—es tan importante como pintar". Por ello, un cuadro vacío de mensaje humano será siempre una tela muerta. El color y la línea consiguen la vivificación de un ser en las telas de Mallol y Pruna, aunque con sentidos distintos. El espíritu, la personalidad, siempre serenas de Mallol, y en la lírica y el hondo valor emocional de Pruna, son constantes indeclinables. Amat, por su parte, no quiere entender de metafísica ni dialéctica; por ello su juego es sincero y

límpido y, por humanista, de tipo sustancialmente sensitivo.

Despliegue del artista. - Los tres captan siempre sensaciones. Mallol y Pruna más aún: vibración y vida, pues, como dijo Ortega y Gasset, la persona se inscribe en una circunstancia, y he aquí que comprendiéndolo Mallol y Pruna, van más allá de la pura forma lineal o de la conquista cromática y buscan el alma misma de la figura y su circunstancia; casi dirija el propio pestañear de los ojos interpretados. La obra de ambos, como la de Amat, sugiere, con potente vigor colorista y descriptivo, la sensación de verdad y supervivencia plásticas por encima de toda frustrada elaboración.

No hay condicionamientos formalistas en esta pintura de excepción. Sus obras quedan al margen de la "costumbre quietista y fijadora de los pintores de galería", que nos dice Julio Trens. Sus telas son fruto de una visual sin renuncias y anti-conventional; los trazos esenciales no son aquí forzados por contingencia alguna, salen de las cosas como ocurre con el gran arte de todos los tiempos y en todas partes.

"Cuando más grande es el artista, cuando su arte fluye más del mundo que nos rodea, más fundamentalmente racial es, y hasta más universal", nos decía el eximio artista, recién desaparecido, José de Togores, y este quizá es el justo concepto que encaja en la trilogía Mallol-Pruna-Amat, cuya presentación en Olot ha sido acontecimiento máximo, en lo artístico, desde muchos años acá.

El Cristianisme és conservador?

No són pocs qui davant certs esdeveniments històrics es pregunten: ¿com és que els cristians, d'una manera general, adopten una actitud conservadora?

Aquesta dificultat deté a molts homes: ells venuen en la història contemporània com en la passada, que, col·lectivament viscuda, la religió condueix a unes actituds conservadores o al refús de canvis radicals.

Aquesta constatació fa aparèixer dos altres interrogants: ¿És que la fe cristiana és verament conservadora d'estructures i d'institucions? ¿És que els cristians, presos en uns contextos de transformacions radicals, seran sempre aquells que frenaran, falsos aliats, unes gentes que participaran amb escrúpols, dubtes, en el punt que hom no es podria refiar efectivament d'ells? Aquests interrogants van molt lluny car ens porten, ens obliguen a descobrir la lògica profunda de la fe.

Suposem que la fe viva, en la seva lògica, no s'oposa a uns canvis radicals, diem-ne revolucionaris; suposem que uns cristians participen, sense reticència, a un canvi radical, ¿quina serà la seva relació amb l'Església-institució? ¿És que la fe pot suportar aquest conflicte entre ella mateixa i una institució que, mentrestant, la representa i n'és un signe?

En el món, milions d'homes, d'una manera més o menys clara, es posen aquests interrogants.

Per respondre a tot això, crec que entre les respostes que es poden donar és la de posar en clar, com es fa en aquests darrers anys, la distinció que hi ha entre fe i religió.

La fe no és una religió

Sant Tomàs distingeix la fe, virtut teològica, i la religió, virtut moral relacionada a la justícia (Secunda Secundæ, quest. 81). En efecte, l'home que obté una certa coneixença del diví reconeix que és just de donar culte al seu Déu. La religió és el principi d'un comportament moral davant la divinitat. Que aquesta actitud moral estigui incluída en la fe com una de les seves expressions, és cert, però la fe és una realitat d'un altre ordre: una religió és una activitat d'origen humà, en canvi la fe suposa una iniciativa de Déu.

La religió és sovint l'expressió d'una recerca de se-

guretat i d'estabilitat. El dominic P. Chenu diu: "la religió com a tal emana de l'home, de la profunditat personal del seu ésser i de la consciència del seu destí col·lectiu, per satisfer les necessitats que ell experimenta en el seu pensament i en la seva acció... **Necessitat de seguretat**, primer, tinguda en l'experiència primitiva de la inestabilitat quotidiana de l'existència..."

La religió organitzarà unes relacions d'utilitat amb la divinitat per obtenir-ne les forces i atribuirà un valor sagrat a tot el conjunt d'aquestes relacions..."

Així una religió tendeix més o menys a satisfer un primer tipus de necessitats que es manifesten en un **desig de seguretat** i la recerca de l'estabilitat per protegir un grup humà contra el temps que destrueix i que disgrega la vida. L'home religiós deurà, doncs, remun- tar el curs del temps, retornar a la puresa dels començaments.

"Un segon tipus de necessitats correspon a la por que l'home experimenta davant el diví i les seves forces", ens diu Chenu. "Resulta indispensable de preservar-se d'aquest desconegut amenaçador, car tinc la impressió d'estar suspès a aquest voler diví qui ho té tot a la seva dependència, semblant al destí al qual m'haig de subjectar".

L'home religiós obeeix; ell calla totalment resignat a un poder sagrat que el manté en el seu lloc i li fa acceptar la seva situació.

El diví garanteix la seguretat del grup tornant sagra- des les estructures humanes de la societat. Com que aquestes estructures estan destinades a durar fins la fi del món, només hom pot enfocar d'adaptar-les i de millorar-les per mitjà d'algunes reformes, a condició que el nou s'assembli a l'antic. Aquesta actitud religiosa engendra una gran seguretat. En tots els sentits de la paraula, no hi ha història.

Tota una literatura de vulgarització sortida del marxisme i del freudisme presenta així l'origen del fenomen religiós.

En el pròxim número continuaré aquesta reflexió es- collida d'un escrit de J. Ganne.

Avel·lí Pàmies, caputxi

La Pia Almoïna i la renaixença d'un poble

Premi Guerau de Liost 1969

Per Carme Sala Giralt

III

Abans de produir-se el desastre, la vila dels nostres avantpassats, junt amb les parròquies de Sant Cristòfor les Fonts i Sant Andreu del Coll, tenia uns 350 focs.

És tradicional l'esperit feiner del nostre poble. Manuscrits de l'època reflexen les múltiples activitats desenvolupades a la vila d'Olot i les indústries més florissents de l'època, la major part de les quals vorejaven el riu, particularment per la ribera on s'estenia el recinte emmurallat de la vila: blanqueries, molins fariners i drapers, fàbriques de tints i de teixits de llana.

La dedicació d'alguns olotins a treballs particularment delicats, valgué per part de Doña Maria, esposa del Rei Alfons V, el Magnànim, el qualificatiu de poble de "artífices" (10).

Es llegeix en alguns manuals del segle XV, noms de diferents artistes o mestres escultors i pintors com: Florens, Pere Tarrí (pare) i Pere Tarrí (fill), Benet, Palomer... i d'altres, que ens parlen d'una tradició artística que ha perdurat sense interrupció fins els nostres orígens de la qual no es pot precisar amb els pocs manuals d'èpoques retrospectives de què disposen els nostres Arxius.

El poble vivia feliç i confiat en el seu món de treball, immers en una suma d'anhels i energies, mes vorejant un perill imprevisible i fatal.

El dia 15 de maig de 1427, la geologia d'una extensa àrea del bisbat de Girona, va experimentar la sotragada d'un seïsme particularment intens. Amb ell va desplomar-se per sempre un món de belles afirmacions, progrés i realitats diverses. El món que els olotins havien construït al seu entorn a força de treball, il·lusions i sacrificis, passà en pocs instants a la categoria d'un bell somni.

Van quedar sobtadament enrera, en un irreversible pretèrit, belles i monumentals realitats. Realitats que, en quedar del tot perdudes, esdevenien inaccessibles i encara més llunyanes. Es feren cruelment presents la ruïna, la desolació i la mort... Més endavant, es donarien compte que sols quedaven intactes l'etern caminar del riu, la gemada verdor dels arbres i prades de la nostra vall i la presència immutable dels volcans adormits que els envoltaven.

Veiem el que escrigué d'aquelles jornades, l'escrivà major de la Reial Cúria de Girona, Joan Torallas: "En lo dia 15 de maig de 1427 se feu un gran terratrèmol que enderrocà en dit Bisbat Olot, Castellfolit, Ridaura, Sta. Pau, lo Mellol e altres casas honradas e tots los masos de Bas, hoc encara que muda un bosch de verns que era rost, en un bon tret de metres, e així mudat visqué, e es un más qui se anomena lo Mercadal de Bas. Moriren en dita jornada en dit lloch de Olot, 15 persones e entre los altres una dona ab tres infants, ab qui fugia i ab ella foren quatre e mori dejús lo Palau del dit lloch. Era la dona de Jaume Arenys Teixidor e era filla den Conill de Ridaura en los altres llochs moriren, pero no tants, com a Olot; après la gent anacent de jaure per les barracas, tornaran a reparar les casas..." (11).

A tot quant s'ha escrit i publicat sobre aquest tema, puc afegir algunes escriptures inèdites de l'època, podríem dir-ne notícies de primera mà, que constitueixen l'actualitat viva i palpitant d'un període històric singularment interessant i dolorós.

Era el 2 de juny de 1427, quinze dies després de produir-se el desastre. En trontollar la matèria íntima de la terra, ocasionant la destrucció de la vila, havia abatut i enrunat la força moral dels olotins. Molts d'ells fugiren espaordits de la vila que els veïé néixer, per no retornar; d'altres, improvisaren estatges d'emergència per fer front a una calamitat insospitada.

En aquestes circumstàncies eren possibles els excessos o equivocacions involuntàries, produïts per l'engegament en una situació insòlita i inesperada, els quals podien comprometre la propietat particular i obstaculitzar el bé comú. També era probable el pillatge per part d'elements indesitjables de dins i fora de la vila. Es feia del tot necessari prendre mesures i dictar lleis. Per aquests motius, el dia 2 de juny de 1427, el pregoner públic Bernat Puig, per ordre del noble Roger de Cartallà, procurador de l'Abat de Ripoll a Olot, va llançar al poble el següent pregó:

"Ara oiats que fa asaber la Cort del Senyor Abad a tothom generalment que nengú ne gos tayar, en Rovira (noureda) de altre, sots pena de 10 lliuras.

Item mana la dita Cort que nengu ne gos moura brega dins la vila e terma de Olot, sots pena de 20 lliuras a casqu qui contrafasa.

Item mana la dita cort que nengu no gos dir paraulas injuriosas a l'altra, sots pena de 10 lliuras casqu qui contrafasa e per casquina vegada en que contrafasa.

Item que nengu no gosa pendra res de l'altra, ne tocar en fusta, teulas ni altra pertinentia de altra, sots dany de 60 lliuras a casqu qui contrafasa e casquina vegada que contrafasa.

Item que nengu no gos entrar en la vila de nit sens illum apres que lo son de la Ave Maria hage tocat, sots pena de 10 lliuras a casqu qui contrafasa e per casquina vegada.

Item que tothom en sa frontera hage adobar los camins e de fer ques puga tothom passar, sots pena de 5 lliuras a casqu qui contrafara" (12).

Se succeïren les crides del senyor Abat de Ripoll al poble d'Olot:

"Die Sabatí 24 januari 1428.

Bernardus Puig preco publicus...

Ara oiats que vos fa saber la cort de part del Senyor

HISTORIA

Abad que tothom de la vila haya enderrocar tot ço que don donnatge a nangun, sots pena de 10 lliuras.

Item que nengú no gos traure de la dita vila biguas, teulas, quabirons ni pedras, sots pena de 10 lliuras... (13).

La Universitat i poble d'Olot va implorar la reial protecció d'Alfons V, el Magnànim, la qual es va manifestar tot seguit amb el decret datat en València el 27 de setembre de 1427.

En ell va confirmar privilegis i posava als homes de la vila i terme, als béns mobles i immobles, sota la seva protecció, fent-ho proclamar "voce preconia" i posant els pendons reials en les muralles, torres i edificis (14).

A més, va permetre la reedificació de la vila d'Olot en el mateix o en altre lloc, fent concessions per estendre-la a llur voluntat i reedificar les Esglésies amb la mateixa advocació. Mes, va reservar per ell i els seus successors, els mateixos drets, jurisdiccions, superioritats i regalies que sobre la vila destruïda tenia (15).

Va repetir-se el desastre, i amb més intensitat, entre les 8 i les 9 del matí del dia 2 de febrer de 1428.

Hagués ocasionat a Olot moltes més víctimes, de no trobar-se la major part dels habitants al Puig del Roser, acomplint el servei religiós de la celebració de "La Candelera". Se suposa que s'hi trobaven aquell any, circumstancialment, a causa de la destrucció de l'Església Parroquial de Sant Esteve.

El citat Joan Torallas, escrivà major de la Reial Cúria de Girona, diu:

"Lo dia de Nostra Dona Candelera torna a fer tan gran terratremol que torna enderrocar Castellfolit e Olot e tota la Vall de Bianya e la Real e Camprodón e Puigcerdà e molt altre mai feu que no fas menció. Moriren en Castellfolit 85 persones sens molt nefrats e la Real 9 persones a Camprodón 100 persones e a S. Joan las Abadesses que enderroca 40 persones a Puigcerdà 140 persones; a dejus Castellfolit morí una gran dona ab 8 persones deyen la Madona Blanca de Bellpuig a mes prop de Amer en un lloch a que diuen Lloret haont se feren boques que llensaban pedras i aygua ab terra he lansava tant gran pudor que molts que tal volien veure hi moriren, i si aussells volaven sobre dites boques, tornaven morí en terra..." (16).

Molts habitants d'Olot fugiren de la vila, s'evadiren d'un món de pesadilla, que en aquells moments representava la tomba de les seves esperances i de les seves il·lusions.

Consta que alguns d'ells s'establiren a València (17).

Noves proclames va llençar l'Abat. A més de les recomanacions fetes l'any anterior, va afegir:

"Die mercreri 15 febreri 1428 Bernardus Puig preco publicus..."

Item que nangu no gos passar per possessions e terra daltra sens lur licencia, sots pena de 20 lliures.

Item que nengu ne gos jurar desonestament contra Deu e la Virge Maria, sots pena de 15 lliuras. E quisquun acusara haura la tersa part, l'altra tersa part a la Cort e l'altra tersa part a lo baci de les Animas dels fahels diffunts del Purgatori e lo qui ho hoira e no ho acusara o denunciara a la Cort, caurá en la dita pena..." (18).

Els Reials Decrets d'Alfons V del mes de setembre de 1427, concedint facultats als habitants d'Olot per a reedificar la vila en altre lloc del terme i estendre-la a llur voluntat, va donar pas a la idea de la renaixença de la vila d'Olot a l'alou de la Pia Almoina, en el lloc

anomenat "horta de la Conomina". Aquesta estava situada entre la casa i terres del Mas de sobre la "Vila Vella (avui Casa Surroca) i el Puig de Sant Esteve.

El terreny reunia el doble avantatge d'ésser, en part, administrat pel Consell de la Universitat olotina i d'apartar-se dels dominis del senyor feudal, l'Abat de Ripoll. A més, apropiava el poble a l'Església Parroquial de Sant Esteve, sense allunyar-lo massa de la capella de Santa Maria.

Com era d'esperar, la solució no va merèixer l'aprovació de l'Abadia de Ripoll, la qual veia disminuir notablement les atribucions que li quedaven sobre els habitants de la vila d'Olot. Va posar en joc totes les influències de què disposava com a senyor feudal i va organitzar-se un plet de sonada que durà 5 anys (1428-1433) (19).

Els olotins intentaren des d'un principi utilitzar tots els arguments i mitjans de què disposaven per arribar a una solució conciliatòria. Sovintejaren les reunions i propostes, mes tot fou endebades.

Un d'aquests intents de solució, per part dels olotins i Universitat, podria haver donat motiu als interrogatoris que tingueren lloc els dies 20 i 21 d'abril de 1428 per part de Roger de Cartellà, procurador de l'Abat.

Com veurem, alguns dels interrogats respongueren concretament; d'altres, segons la qüestió o conveniència, no es deixaven entendre, contestant amb evasives:

"Gabriel Molera textor ville Oloti, testes citatus juratus e interrogatus sup predicte dicte crie denunciante et dix fore ver que diumenge pus proppassat apres dinar, aquest teste era proper la capela de Sant Steve e viu que los baguer de Camprodón e los consols, so es en Joan i en Bernat Cassanya, recitaren aqui devant lo poble qui era aqui aplegat ab veu de crida alguns capitols que havien fets per demanar gracia al Senyor Abad dient que si volien hi afegir que afegissin e que elegissin 4 homes qui li ho presentassen..."

Interrogat quin eren presents en les dites coses e dix que en Joan Collell, en Guillem Soler en Guillem Castell en Joan Salurdenya en Pere Gregori, en Ramón Capdevila i molts altres de qui no li recorda" (20).

A continuació seguiren els interrogatoris a les persones citades al final de l'escriptura precedent.

Es redactaren capítols, es concertaren reunions; i els interrogatoris i citacions estaven a l'ordre del dia, acusant una situació extremadament tensa entre les dues parts i sumament perillosa i difícil pels olotins.

Amb la lectura de les següents escenes, esdevé present un pretèrit extremadament insòlit i delicat.

El dia 2 de novembre de 1428, el jutge ordinari de la Cúria, Legislador de Barcelona, Petrus de Camprodes, prenia declaracions als destacats de la Vila, sobre uns capítols que havien fet junt amb els Còsols i Lloc-tinent de veguer.

Per ésser inèdites i molt interessants, les ofereixo en el present treball. Donen una idea molt exacte de les atribucions de l'Abat, i al mateix temps marquen els veritables límits de la vila d'Olot abans dels moviments sísmics.

Van interrogar a 5 personatges principals de la vila i terme, mes, com que les preguntes es repetien en tots ells, copio sols les que considero de més interès (21):

"Dalmacius Ça Riera Deval prochie Sancti Stephani de Oloti teste citatus juratus et interrogatus sub predictis capitulis e dix esser ver que ell teste apres que

Ecós de Santa Lucía

Reina de las Modistillas 1970

Tras brillante éxito se ha celebrado un año más la ya popular "Fiesta de las Modistillas" y la elección de la Reina para el año 1970-71; tras larga discusión, resultó elegida la Srta **Mari Paz Comino Burgos**

- ¿Te importa decirnos tu edad?
—No, tengo 19 años.
—¿Hija de Olot?
—No, soy natural de Málaga; me considero muy olotense, ya que vivo aquí desde los tres meses; no recuerdo mi ciudad natal, aunque la visité a los seis años.
—Puedes decirnos la impresión que te ha causado esta elección?
—Estoy muy emocionada, muy contenta y, cómo no, algo nerviosa.
—¿Tienes novio?
—Sí.
—¿Qué opina de la elección?
—Está muy satisfecho.
—¿Esperabas ser Reina tan lejos de tu tierra natal?
—No, ni en ella tampoco.
—¿Cuáles son tus aficiones?
—Me gusta mucho la música, también el cine y el deporte.
—¿Qué clase de música y qué conjuntos o cantantes?
—La música moderna; como conjunto me agrada "Chicago", y cantante Tom Jones.
—¿Qué opinas de nuestro invitado Víctor Manuel?
—Me gusta y lo considero importante por la música que él hace o crea.
—Dentro del deporte, que has dicho que también te agrada, ¿cuál escoges?
—Natación y baloncesto.
—Y pasando al cine, ¿qué artistas?
—Masculno, Sidney Poitier; masculina, Mia Farrow.
—Como reina de las modistillas, ¿eres modista?
—No lo soy, aunque me defiendo sobre esta papeleta, ya que considero que todas las chicas debemos saber coser.
—¿Te gusta la cocina?
—Pues no mucho.
—¿Tu plato preferido?
—La paella.
—¿Algo para nuestros lectores y simpatizantes?
—Agradecer esta atención que creo no merecía, y hasta el próximo año, que espero poder coronar a una mejor.
—Gracias por estas palabras, y dejando que se te pase la emoción, deseamos que tengas un feliz reinado.

T. B.

Víctor Manuel

Aprovechamos la presencia de Víctor Manuel en nuestra ciudad, para mantener con él una breve charla. Nos recibió amablemente en su camerino, minutos antes de subir al escenario para iniciar su actuación de la noche. Con su representante como testigo, damos inicio a la improvisada tanda de preguntas:

- ¿Cómo se presentaría Víctor Manuel a alguien que no le conociera?
—Me llamo Víctor Manuel, nací hace 23 años y canto.
—Al principio se le comparaba con Serrat; ¿qué opinión tiene de él?
—Fabulosa. Creo que es el mejor cantante-autor que ha dado la nueva canción catalana. Me gustó mucho su primera etapa.
—Dígame el nombre de un compositor a quien admire.

—Siempre me piden sólo un nombre y es una tremenda injusticia; mucha gente ha influido en mí. Me gusta Atahualpa Yupangui, Raimon, Serrat, Aute, Mariano Díaz, me refiero a lo que ha hecho con Aguaviva... En fin, seguro que me dejo muchos.

- Se considera compositor o cantante?
—No me considero una gran voz; sólo nombres como el de Mario Lanza merecen este calificativo, pero puedo decirte que canto mis canciones mejor que nadie y que no podría cantar temas de otros.
—¿Hasta qué punto se considera un cantante comprometido?

—No me gusta esta palabra. Siempre he hecho lo que he creído más oportuno, y si existe un compromiso será, pues, conmigo mismo.

—¿Hace concesiones a la comercialidad cuando compone?

—Las lógicas y precisas. Hay que saber aunar calidad y comercialidad. ¿Qué gano haciendo una canción superliteraria y abstracta, si la gente no llega a entenderla? Puedo decirte además que cuando compongo no pienso sólo a través de un agujero, sino que tengo unas miras mucho más amplias y según el momento o mi estado de ánimo puedo componer temas tan diversos como "Carmina" o "Unas oraciones".

—¿Cómo se ha portado la censura con Víctor Manuel?

—Me han "cepillado" varios temas, pero no me gusta hacer bandera de ello.

—La vida de un artista es muy agitada, ¿le queda tiempo para escuchar música?

—Sí, pero sólo en el coche mientras viajo.

—¿Qué tipo de música?

—Música popular, folklorista y música clásica.

—¿Conoce la llamada música "progresiva", tan en boga actualmente?

—Sí, pero no muy a fondo. Se precisa una predisposición especial de espíritu para escuchar esta música, y como te he dicho anteriormente, tengo otros gustos.

Cambiamos de tema, para hacer referencia a su triunfal estancia en Argentina.

—¿Se sigue la música española en aquellas latitudes o se conocen solamente las grandes figuras como Serrat, Raphael y unos pocos más?

—Se conocen los nombres importantes y es que, dejando a estos aparte, ya me dirás qué música se hace en España con méritos para ser exportada, como no sea la de Albéniz.

—¿Tiene buena acogida la música "progresiva"?

—Más o menos como aquí. Ahora llegan a Argentina gran cantidad de discos de este tipo procedentes directamente de EE. UU.

—He leído en alguna revista que va a rodar una película junto a Leonardo Favio. ¿Es cierto?

—De momento no hay nada en firme. Dijo que mandaría el guión y todavía no lo hemos recibido. En cambio, puedo decirte que casi seguro haré un film serio, sin cantar, con Picazo.

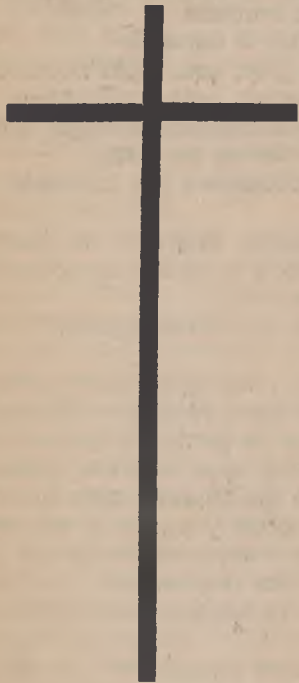
—¿Piensa dedicarse al cine como cantante-actor, o sólo como actor?

—No lo sé todavía. Veremos cómo resulta mi primera experiencia cinematográfica.

—¿Tiene cuerda para rato Víctor Manuel?

—Nunca se sabe esto. Ahora está saliendo gente nueva constantemente; salen discos cada quince días; no es como en tiempos de Antonio Machín que salía un disco cada dos años.

Así dimos por concluida la entrevista, y nos despedimos de la persona afable y sencilla, pero excepcional cantante, que es Víctor Manuel, dándole las gracias.

II Aniversari de la mort de
Angel Turon i Bufia

Catedràtic de l'Institut de Girona - Alferes Provisional

Ocorreguda el dia 1 de gener del 1969, als 62 anys confortat amb el
Sagrament de la Santa Unció

A. G. S.

Totes les misses que es celebraran el proper divendres dia 1 gener a les esglésies dels PP. Carmelites i Ntra. Sra. del Tura, seran aplicades en sufragi de la seva ànima.

Els seus resignats: esposa Rosa Bartrina i Vilà; filla M.ª Teresa; fill polític Narcís Bartrina, nét Josep; pare polític Antoni Bartrina, vidu de Vicenta Vilà; germana Enriqueta, cunyat Joan Llagostera, oncles, nebots, cosins, altres familiars i la raó social «Narciso Bartrina», agrairan el recordin en les oracions i l'assistència a alguna de les indicades Misses.

Olot, desembre 1970

Sala Francisco Armengol Frente Iglesia San Esteban

Exposición de Pintores olotenses

Inauguración, día 24 de diciembre, a las 19'30 horas

**selecto surtido de regalos para Navidad, Año
nuevo y Reyes**

almacenes|guitart

les desèa Felices Fiestas
de Navidad y un
próspero Año nuevo

c. Agua, 5 - Tel. 26 10 85 - Olot

electricitat mas

us desitja unes felices
Festes de Nadal i
venturós Any nou.

Plaça Clarà, 10 b. i 11 - Telèfon 26 06 69

La Verge de l'Agulla

Es delicadament bella. Asseguda davant la seva taula de treball, on s'apilen fils i retalls; inclinat el sí virginal, i la testa decantada vers la labor que sostenen les mans febles, quasi transparents, té un encís suau, dolç, malaltís, gairebé patètic, que impulsa a caure de genolls i a implorar com una redempció la carícia de la seva mirada clara.

La llum daurada del matí, salta per la finestra oberta dins de l'habitació com un crit foll de joia; aureola els cabells de la verge, l'embolcalla tota amb una tèbia alienada de vida, i arrenca vius reflexes d'argent a l'agulla, que, com sageta juganera s'emporta lluny els pensaments de la noia.

Somnis? Il·lusions? N'ha trenat i destrenat tants, tot treballant, darrera els vidres a l'hivern, cara al sol a l'estiu, mentre l'agulla corre entre els dits diligents i la imaginació resta lliure...

Ha vist tantes vegades les orenetes ratllar amb el seu vol ràpid la seda tibant del cel, ha respirat tantes voltes delitósament l'aire lluminós, impregnat dels perfums enervants de les glicines i llessamins que s'enfilen per la seva finestra...

Ha estat, però, endebades que el xiscle agut dels ocells fes sentir al seu cor emocions inconegudes, que les sentors de les flors exaltessin els seus sentits. Ha estat endebades que sentís martellejar la sang als polsos, vibrar els nervis joves i pressentir que la vida és bonica...

Avui, però, hi ha en l'aire un finíssim polsim d'or, un intens bategar de vida. L'agulla brilla tant, que fereix els ulls de la cosidora, amb el seu llampegueig constant. Clou els ulls la verge, i reclina dolçament la seva testa endarrera. Creua les mans pàl·lides i mústigues amb llangorós abandó i resta així uns moments, sentint els batecs adelerats del seu cor.

Després, impetuósament, s'aixeca, passa els dits pels rinxols rebels i s'acosta pausadament a la finestra oberta. La seva silueta fina, de formes delicades, es dibuixa sobre el fons esclatant de llum i de color.

Quina olor que fan, les flors, torturades per la besada massa ardent del sol! I el cel, que és blau, sobretot per enllà de les atres cases, allà lluny, on la vida deu somriure! Aquesta vida que ella espera; que ha de rendir-li el seu tribut, que ha d'ofrenar-li tot el tresor de bellesa que guarda per la seva joventut!

¿Quan vindrà aquesta vida, a arrabassar-la d'aquestes quatre parets, des d'on només s'albira un trocet de cel tan trist, per endur-se-la lluny, a gaudir de tot, de cada hora, de cada instant, intensament? ¿A sentir totes les emocions, a descobrir tots els riquíssims matisos d'una existència plenament viscuda? A omplir-se els ulls i l'ànima d'aquest cel tan blau, a defallir de voluptuositat amb l'aroma de les flors mossegades pel sol. A adorar-ho tot, a esgotar estimant, tota la deu de tendresa insospitada que brolla del seu cor verge.

Anar repartint amor com una gràcia infinita!

Amb els ulls closos, la noia es sent transportar en un vertigen, i es voldria fondre, diluir, dins la joia tèbia de la llum...

Ignorada Vestal del foc sagrat de la il·lusió, creus i esperes mentre t'acaronen els teus somnis blaus...

Alicia

Carnet de RUTA

Nadal

L'advent ens torna el Nadal. El calendari programa, com sempre, el seguit de manifestacions tradicionals amb la frescor prodigiosa que espargeix l'esdeveniment. Jesús, des del pessebre, convida a emprendre l'aventura per a retrobar l'home nou que ha envellit la roda dels dies.

És temps de pensar amb tothom i, també, amb nosaltres.

Destriar les actituds que responen a la doctrina cristiana, d'aquelles on el cristianisme hi és balder. El Nadal empeny a realitzar l'inventari que documenta allò posseït en gràcia de Déu i el bagatge negatiu que enriqueix, malgrat la mateixa gràcia; béns que acreixen la rentabilitat de la nostra Fe i aquells que, pels dividents prescindeixen d'ella, servint-se'n de suport i de parany.

L'alegria de la diada que entendreix el bou i la mula, fa pensar. Un exemple, com a punt de meditació:

La taula de la festa, no planteja un fet diferencial? No separa els àpats excedint l'abundor, de la fam que ignora quan la paren? El goig ens comunica espiritualment, això sí. I ens fa pensar amb els altres. Encara que només sigui pensar-hi. Però, qui són els altres?

L'exercici de la caritat es mecanitza. Hi ha qui sap les organitzacions, dedicades a les bones obres. Ho llegim en diaris i revistes; ho veiem a la televisió i s'escolta a la ràdio. L'activitat que despleguen, exigeix oficines i empleats; és una caritat sistematitzada, amb catàlegs i llistes de persones necessitades on s'anoten llurs dissorts i adversitats.

El contribuent, aporta d'acord amb les seves possibilitats i resol qualsevol càrrec de consciència envers el proïsme. La caritat s'ha convertit en aimoina? On és l'escalf que sensibilitza l'ajut i li proporciona dimensió humana?

El Nadal fa pensar molt. I, ara, més que mai. El Nadal és temps de Fe, encara que la societat de consum ho dissimuli desbordant-se en lluminàries i cançons. El Nadal és temps d'Esperança i qui si sap si de Dolor, perquè explica el secret de la Gràcia i és camí de Redempció.

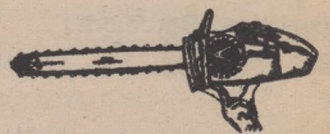
ALOT

SERRAMOTO

— Servicio Hemellite —

Reparación - Compra - Venta - Cambio
de MOTOSIERRAS y
motos de montaña.

Balés, 12 - Tel. 26 04 49 - 0101

MUTUALIDAD DE PREVISION SOCIAL

Divina Pastora

Desea a todos sus afiliados y público en general
Felices Fiestas de Navidad y venturoso Año Nuevo.

MATALASSERIA

Pere Corcoll

Felicita als seus clients en aquestes
Festes Nadalenques

Antigua Casa Masó

Sant Antoni, 5

REYES...

REYES...

REYES...

Como siempre... en

Almacenes El Tura

Valls Nous - Teléf. 26-13-79

O L O T

Felices Navidades y Próspero Año Nuevo
les desea

Anónima de Transportes

Casa Central: OLOT

A. Llopis, 12

Teléfs. 26-02-50 y 26-06-61.

Sucursal en Barcelona:

Avila, 171 y 173

Teléfs. 225-51-50 y 225-64-59.

Enrique Codony

Agencia RENAULT

Desa a sus clientes y
público en general, felices
Fiestas de Navidad y
un próspero Año nuevo

Asesoría Puigmitjá

Celestino Puigmitjá Bofill y Luis Fuentes Ricolt

Desean a su clientela y público en general fe-
lices Fiestas de Navidad y próspero Año 1971.

Optica VAYREDA

Les desea unas felices Pascuas de Navidad
y un próspero Año Nuevo.

A la nit de Nadal, sovintment a les plàtiques homilètiques, a la premsa i des de la Ràdio o la T. V., hom memora el naixement del Fill de Déu, amb una cabal precisió cronològica referida a l'era vulgar. És tanmateix d'un bell efectisme retòric. "Avui fa mil nou-cents setanta anys—es dirà de bell nou a un tocom o altre—que Jesús vingué al món, a una cova de Betlem".

I, no obstant, la data més transcendental de la història fins a dividir-la en dos cicles, és incerta. Quant el dia i quant l'any. El 25 de desembre va fixar-se, definitivament, enllà del segle IV i no amb el disseny d'ajustar-se més a la tradició cristiana. Abans, el natalici del Senyor hom el celebrava el 6 de gener. Tal vegada tinguem el lleure de parlar-ne quan s'escaigui. I, quant l'any, pot donar-se per segur de que en el còmput de la nostra era hi ha un error considerable. Vegem si tu, amic lector, i jo, som prou destres per esbrinar-lo.

Una data concreta

Per la literatura profana (Tàcit, *Ann.* XV, 44, i Flavi Josep, *Ant. jud.*, XX, 8) i, majorment, per la cristiana, tenim notícia certa del país i dels dies en què visqué Jesús, dels prohoms del seu temps i de molts esdeveniments que, llavors, es succeïren. Però no d'una cronologia exacta i completa, semblant a la d'una biografia d'avui. D'ací que ens calgui relacionar les datacions conegudes amb les que s'infereixin del context dels Evangelis, per tal de suplir llur relat en aquest aspecte.

Per començar, deixem constatada una referència necessària: la datació de l'era de Crist va provenir del monjo Dionís l'Exigu (†544), segons el qual tingué el seu inici en el decurs de l'any 754 de la fundació de Roma. Així començà a comptar-se a Itàlia ja durant el segle VI, a França durant el regnat de Carlemany i, després, a tots els pobles d'Europa. Només hi havia una diferència. Mentre per uns principiava el dia 25 de desembre, per altres (com a la Corona d'Aragó fins al temps de Pere el Ceremoniós) el dia 25 de març, festa de l'Encarnació, i per la resta el dia primer de l'any immediat.

Ara bé. El naixement del Senyor té relació amb diverses circumstàncies: "Nascut, doncs, Jesús a Betlem de Judà, els dies del rei Herodes..." Així comença Sant Mateu el capítol segon del seu Evangelí. Parem-nos uns moments abans d'esmentar-ne cap d'altre. El dia de Nadal encara Herodes estava ple de vida, raó per la qual podem fixar al naixement del Senyor una data mínima: la de la mort del rei, ben coneguda.

Flavi Josep (*Ant. jud.* XVII) ens conta la malaltia d'aquell vil reietó, la seva mort i el seu enterrament, per cert al castell d'Herodium (avui miserables despulles que s'afloren en el Djebel Fureidis) a ben curta distància de Betlem. Pel que diu, no és difícil suposar que patia d'un cranc intestinal i que, a més, era diabètic. Va fer-se portar a Calliroe (avui Hammam-*ez-Zarah*), coneguda per unes fonts termals sulfuroses i d'allà, per la inutilitat del remei, a la propera Jericó, on havia reconstruït la ciutat. Hi romangué un temps, fins lliurar el seu esperit quasi a les vigílies de la Pasqua hebrea

(determinada pel pleniluni del mes de Nisan, març-abril) de l'any 750 de Roma.

És evident, per tant, que si Jesús va néixer durant el regnat d'Herodes no pogué ésser a l'any 754 de l'era romana. Com a mínim del mínim, la nostra porta quatre anys de retard.

Un pas més

Tornem a prendre l'Evangelí de Sant Mateu, on l'havíem deixat. "Nascut Jesús, arribaren d'Orient a Jerusalem uns Màgics. Van dir: —¿On hi ha el rei dels jueus que acaba de néixer? Perquè, a Orient, hem vist la seva estrella i venim a adorar-lo.— En oir una tal cosa, Herodes va torbar-se".

D'ací es desprèn que la naixença de Jesús i la visita dels Màgics almenys foren anteriors al període més greu de la llarga malaltia d'Herodes, el qual, versemblantment, abandonà la capitalitat de la Judea en produir-se els primers freds de l'any 749 de Roma. A més, cal tenir en compte les moltes jornades que passarien des de que els Màgics van sortir de la terra llur fins que arribaren al terme del seu viatge. Que Jesús fou portat al temple de Jerusalem per ésser presentat en ell i per la purificació legal de la seva Mare, després de quaranta dies d'haver nascut (Lluc, II, 22) i, naturalment, abans de que Herodes prengués cap mesura contra de l'Infantó. I que el rei, advertit de la vinguda al món del qui ho seria dels jueus, ordenà l'extermini dels infants de Betlem i de la seva rodalia, de dos anys per avall, "segons el temps que, amb diligència, havia inquirit dels Màgics" (Mat. II, 16). Aquest termini de dos anys quasi que havia d'ésser el transcorregut amb algun excés des del dia que aquells començaren a veure l'estrella que va guiar-los.

Aplegant totes aquestes dades, ¿és aventurat de dir que el natalici del Senyor fou dintre dels dos anys abans de la mort d'Herodes, o sigui durant el 748 de la fundació de Roma? ¿L'any 1970 de Crist, no hauria d'ésser el 1976?

Altres antecedents

Ja que parlàvem dels Màgics i de la seva estrella, alguns astrònoms han tractat d'identificar-la, com Tycho Brahe, Kepler i d'altres, pensant que podria tenir un cicle regular d'aparicions i que una d'elles coincidiria amb el nadal de Jesús. Dedicarem al tema, ja fa temps, un no breu comentari, per deduir la disparitat de les conjetures amb la relació bíblica.

Un altre antecedent podria oferir-lo el cens anterior al de Publi Sulpici Quirí, que motivà l'anada de Josep i Maria a Betlem, per tal d'empadronar-se (Lluc, II, 1 i ss.). També parlàrem d'ell i sense regatejar espai, explicant la correspondència de l'Evangelí (en el seu sentit literal i originari) amb la història de Roma, segons la qual el cens de Quirí per excel·lència fou a l'any 6 d. de C.

I, per fi, es podrien retreure uns altres passatges

Camisería BENET

Sección Perfumería

Productos de Belleza - Maquillaje - Lápices labios - Lacas uñas nacaradas - Estuches regalo

Disponemos de las mejores marcas del mercado nacional

En nuestras distintas secciones tenemos el obsequio práctico que Vd. desea.

Calvo Sotelo, 11 - Tel. 26 03 84

Auto-Escuela Gerona

Desea a todos sus alumnos, amigos y público en general, Felices Fiestas Navideñas y próspero Año Nuevo

Recordándole que tiene a su disposición nuevos métodos y expertos profesores, según las mejores y modernas técnicas oficiales.

Evite accidentes con un buen aprendizaje. Visitenos sin compromiso.

MAXIMA SERIEDAD Calle Mulleras, 44, Planta 1.º

Para informes: Ciclos Pedro Sánchez, c. Mulleras, 4 OLOT

PLANCHISTERIA MARTIN

Servicio permanente de grua

*Les desea unas Felices
Fiestas de Navidad y
próspero Año nuevo*

Casimiro Plana, 16 - Tel. 26 14 28
Olo

Garaje Baus

*Les desea unas felices
Fiestas de Navidad
y un próspero Año nuevo.*

Carretera Gerona, 23 - Tel. 26 05 72 - Olot

la moda

Plaza Mora, 2
Olot

Les desea unas
Felices Fiestas
de Navidad y
un próspero
Año nuevo.

evangèlics, tal vegada els més precisos en cronologia. Diu Sant Lluc que la predicació del Baptista a les riberes del Jordà, s'esquèia a l'any quinzè de l'imperi de Tiberi Cèssar (Iil, 1). En altres llocs sembla deixar entendre que la iniciació del ministeri de Sant Joan no fou gaire anterior al baptisme de Jesús (III, 21, i Act. Apost. I, 22 i X, 37). I, per últim, que el Senyor tenia llavors com uns trenta anys (III, 23). És una expressió que, als pobles d'Orient i a la Bíblia mateixa, és un xic extensiva quan es tracta d'un termini arrodonit, i que equival a més que menys. "Sobre trenta anys", hauríem dit ara. Podrien servir d'antecedent, entre molts i molts d'altres, els versets Gen. VI, 6; XXXI, 38; XLI, 46; Jud. VIII, 28; XVI, 31; Rut, I, 4, etc., etc. Com uns trenta anys podien ésser de 31 a 33, més que 27, 28 o 29.

Tiberi, del qual parlàvem, imperà a Roma des del 19 d'agost del 767 de la fundació de la ciutat, dia de la mort d'August. Però els anys de govern podien comptar-se de dues maneres: del dia en què començava a exercir-se (o sia, quant a Tiberi, de 19 d'agost a 19 d'agost), o per anys naturals, com si el govern s'hagués deferit el dia primer de gener. Això pels romans. Pels jueus, l'any religiós s'iniciava amb el mes de Nisan (març-abril), i, l'any civil, amb el mes Tishri (setembre-octubre), i a ells atemperaven les natacions. És difícil de saber com comptaria Sant Lluc, però, sigui el que es vulgui, l'any quinzè de Tiberi Neró havia de rondar pel 781-782 de Roma.

Apel·lant a un text d'un altre evangelista, així es confirma. Crist, el primer any de la seva vida pública, assistí a la Pasqua jueva, que començava amb el noviluni de març. Referint-se a sí mateix, digué als escribes: —Destruïu aquest temple i el suscitaré als tres dies. I ells, sense entendre'l i pensant que es referia al de Jerusalem on es trobaven, van fer-li: —¿En quarantais anys ha estat erigit i tu l'aixecaràs de nou en tres dies? (Joan, II, 19 i 20). Herodes havia estat el que començà la reconstrucció, vers l'any 735-736 de Roma, i encara, llavors, no s'havia acabat en tots els seus detalls. Per tant, l'escena va passar també pel 781-782 de Roma. Les dades dels dos evangelistes coincideixen i més encara d'advertir-se que el baptisme del Senyor es data immemorialment, el dia 6 de gener i que la Pasqua va celebrar-se al cap d'uns tres mesos: el dia 31 de març, segons calculen els experts.

Ara bé. Si Jesús tenia llavors quelcom més de trenta anys, no podia haver nascut a les darreries del 754 de Roma, com suposava l'ordenador de l'era vulgar. No hauria passat gaire dels vint-i-set.

Una última referència

Ací hauria d'acabar la nostra enquesta, amic lector, però encara podríem apurar-la d'al·ludir altres detalls escripturístics i fins unes dades científiques de veritable interès. Et prometo d'ésser molt breu.

Parlàvem de que Jesús rebé el baptisme quan tenia com uns trenta anys i afegirem ara que, des de llavors, assistí a tres Pasques al temple de Jerusalem. Així ho detalla l'evangelista Sant Joan. Una, al cap de pocs mesos. L'altra, l'any immediat. I, l'altra, l'any següent, quan consumà la seva obra redemptora. Fou un divendres en el que feia el ple de la lluna de Nisan, o sigui el que començava amb el noviluni de març. Per tant, el Senyor comptava, en morir, una trentena d'anys (més que menys) als que calia afegir els dos i mesos transcoreguts des de que va iniciar-se la seva vida pública. Podem estalviar-nos de transcriure els pertinents passatges evangèlics perquè tu, amic lector, els saps de memòria.

Coneixent aquests particulars, ¿no fóra possible de fixar la data d'aquell primer Divendres Sant i, per ella, de saber si anàvem molt errats de comptes en establir les nostres conjeitures?

Fou un dia de pleniluni de març i s'esquèia en divendres... Fotheringham, Schaumberger i d'altres astrònoms cavilaren molt per tal d'identificar-lo i, d'acord amb l'opinió llur, això esdevingué—per aquelles dates—els anys 30, 33 i 34 d. de C., segons l'era vulgar. A l'any 30, el 7 d'abril del nostre calendari. A l'any 33, el 3 d'abril. I, a l'any 34, el 24 de març. ¿Seria el 33 el de la Redempció, com s'ha cregut durant llarg temps? El compte era molt senzill: Jesús, en començar la seva vida pública, tenia uns trenta anys. Com que assistí a tres Pasques i morí a la darrera, calia afegir-ne—a cop d'ull—tres més. I com que a aquestes alçades—amb error o sense—no es pot pas capgirar una datació de segles, l'any de la Redempció seria el 33.

I, no obstant, és una hipòtesi que trontolla per tots costats. D'haver nascut el Senyor l'any 754 de Roma, com deia Dionís l'Exigu, hauria mort el 787 (754+33), precisament quan Ponç Pilat ja feia més de sis mesos que no era governador del país jueu. ¿Com hauria pogut jutjar el Senyor? Demés, tenim una data certa: l'any quinzè de Tiberi (quan el baptisme de Jesús), i aquest any, es compti com es compti, no podia ésser cap dels immediatament anteriors al 787, en els quals Jesús predicà el regne de Déu. I, encara, quelcom més: si Crist va néixer en temps d'Herodes i, raonablement, en el bienni anterior a la mort del rei, hauria tingut de trenta-sis a trenta-set anys en iniciar la seva vida pública i no com uns trenta segons diu Sant Lluc, i hauria estat crucificat a la tercera Pasqua posterior, a una edat en absoluta discordància amb les tradicions més remotes.

Per raó de més, l'any de la Redempció no podia ésser el 34. Per aquelles dates, ni Caifàs no era pontífex. I, si no fou el 33 ni el 34, quasi quasi que hauríem d'acceptar el 30, pel qual l'any del baptisme de Jesús havia d'ésser el 27-28 de la nostra era, quinzè de Tiberi i, quasi de segur, a les darreries del 781 de Roma o als principis del 782. I si Crist llavors comptava un xic més de trenta anys, és raonable de conjecturar de que va néixer el 748 de Roma i mai el 754. Novament ens trobem en que l'any actual hauria d'ésser, amb tota versemblança, el 1976.

Colofó

Amb tot, és molt difícil de precisar-ho de manera absoluta, entre d'altres raons i quant el darrer argument, perquè les Pasques jueves no es dataven d'acord amb taules astronòmiques. Era una tasca del col·legi sacerdotal, amb possibles errors d'hores—i, per tant, de dia—per tal de fixar el principi de la neomènia i del pleniluni de Nisan. Fins amb les més acurades correccions dels astrònoms i àdhuc tenint en compte que el dia legal jueu començava a la posta de sol, no fóra estrany de que llurs calendaris, sense retop i d'exactitud matemàtica, no s'avinguessin massa amb el sacerdotal que regia a la Judea quan el deicidi de Jesús de Nazaret.

I posem fi a aquestes divagacions, que ja és hora, fins escrites per esmenar dues dates mal consignades un altre any (en parlar del cens de Publi Sulpici Quirí), per haver-les alterat i sense adonar-se'n, ni ell ni jo, l'escrivent a qui dictàrem els nostres comentaris. En advertir-ho, dies i dies després de publicat l'article, havia passat l'hora de la rectificació oportuna.

Libreria El Trebol

- PAPELERIA
- SUSCRIPCIONES
- OBJETOS DE ESCRITORIO Y REGALO

San Esteban, 29 - Tel. 26 08 91 - Olot

*Desitja als seus clients i
amics, molt felices
pasqües de nadal i
venturós any nou*

Auto-Record

Lorenzana, 19 - Tel. 26 09 65 - Olot

TALLER DE TAPICERIA Antonio Garcia

*Especialidad en muebles tapizados - Estilo moder-
no y Capitoné - Sillones - Tresillos Livings -
Camas Turcas - Cortinajes - Fundas, etc.*

Santa Magdalena, 16 - Tel. 26 11 24
Domicilio particular: San Bernardo, 8 (bis) - OLOT

T. e. i. s. a.

Líneas regulares de Transportes de
viajeros :: Autocares para excursiones

Tel. 26 01 96 - Olot

El Ocaso s.a.

en OLOT:
Mulleras, 30 - Tel. 26 07 87

Felices

Pascuas

de

Navidad

y

Próspero

Año

Nuevo

Cristalerias Brumat

Espejos - Vidrios - Cristales planos

Avda. Malatzer, s.n. - Carretera Santa Coloma
(subida La Solfa) - Apartado de Correos, 113
Tels. 26 05 51 y 26 05 39 - OLOT

Confeción Soloeta: Señora - Caballero - Niño

Hospicio, 1
OLOT

Gral. Primo de Ri-
vera, 7 - GERONA

Argence

Cafés Callis

Padre Antonio Soler, 54
Tel. 26 08 91 - Olot

Manufacturas Plásticas

— VICENTE ORRI —

Berga y Boada, 5 - Tel. 26 09 94 - Olot

Jorge Mallarach

Avda. José Antonio, 13 - Tel. 26 01 63

Desitja a tothom
felices festes de Nadal
i un pròsper Any Nou

Sociedad Industria y Comercio

Aquesta Societat es complau desitjar a tots els seus Socis i familia, a tots els Olotins i a la joventud d'Olot i comarca:

*Un Felix Nadal
i
bon Any Nou*

Si els espectacles que presentem en aquestes festes poden ajudar a que el nostre destí sigui més realitat, ens veurem altament complaguts.

Nuestra Sala es mucha, mucho más que la Sala de Todos, es a Sala que trae a nuestra ciudad las grandes figuras actuales

SOCIEDAD INDUSTRIAY COMERCIO

Salón Nuria y Cine Gridó

Días 24, 25, 26, 27 y 28

¡Ya llegó **SERAFINO** para hacerles pasar alegres y divertidas Fiestas. Pietro Germi, el director de *Divorcio a la italiana*, *Señoras y Señores*, *Maldito embrollo*, etc., les ofrece ahora su última creación

Gengala presenta una producción ANGELO RIZZOLI
GRAN PREMIO DEL FESTIVAL DE MOSCÚ

Serafino tenía el alma de niño, pero todas las mujeres decían que era todo un hombre. Para Serafino saber sumar sólo era necesario para contar las ovejas y las chicas del pueblo.

Completará el programa la gran película

El ataque duró 7 días

Noticiero NO-DO

(Autorizado para mayores de 18 años)

La Empresa de los cines Nuria y Gridó, les desea Felices Navidades y próspero 1971

PRINCIPAL

PELIZ NAVIDAD 1970

Viernes, 25, 4 tarde sesión continua
Sábado, 26, 4 tarde sesión continua
Domingo, 27- 4 tarde (s. continua)

Excepcional selección cinematográfica
de estreno

Una apasionante historia que narra la densa
atmósfera en que se desenvuelve un mundo
turbio y sádico donde todo se supedita al
placer

El precio del placer

(en Technicolor)
emotiva creación de
Alex Cord - Brit Ekiand
Patrick O'neal - Barbara McNair
Dirigida por BERNARD KOWALSY

En el mundo elegante y refinado de la «dolce
vita» también existen sectores reidos por
terribles lacras

Noticario NO-DO

Una película original, moderna, juvenil, di-
vertida, y salpicada de pícaro alegría

El bebé de la discordia

(Cinemascope y Technicolor)
atrayente creación de
Paul Ford - Connie Stevens
Mauren O'Sullivan - Jim Hutton
Dirigidos por: BUD YORKIN

El más dulce y delicado puede
invertirse en algo tan peligroso y catastró-
fico como una bomba

(Autorizado para mayores de 18 años)

IDEAL

Viernes, 25, 4 tarde sesión continua
Sábado, 26, 4 tarde sesión continua

Apoteósico programa cinematográfico
de estreno

La furia de los vikingos y el terror de los an-
glosajones unidos a la historia de un rey le-
gendario

ALFREDO EL GRANDE

David Hermmings - Michael York
Prunella Ransone - Colin Blakely

De complemento 2 asuntos cortos

Ser es comunicarse Politiquerías

Noticario NO-DO

(Autorizado para todos los públicos)

Domingo 27, 4 tarde - (s. continua)

Acusado de un horrendo crimen ritual, un
hombre sencillo y humilde se transforma en
un auténtico héroe

El hombre de kiev

Alan Bates - Dick Bogarde
Elizabeth Hartman - Jack Gilford

De complemento 2 asuntos cortos

Checoeslovaquia Vida nocturna

Noticario NO-DO

(Autorizado para mayores de 18 años)

Felices Navidades

COLON

Viernes 25 continua desde 4 tarde

Extraordinaria reaparición de la de un tiem-
po «Niña terrible» del cine Europeo,
BRIGITTE BARDOT en una comedia deli-
ciosamente divertida

LA MUÑECA Y EL BRUTO

Con JEAN PIERRE CASSEL

Noticario NO-DO

Además de complemento otro es-
treno auténticamente grande

NEVADA SMITH

STEVE Mc. QUEEN - KARL MALDEN

(Autorizado para mayores de 18 años)

Hoy sábado continua desde 4 tarde

Domingo continua desde 4 tarde

Kim Novak, Felicia Farr y Dean Martin, dos
maravillosas artistas nunca tan bellas y su-
gestivas, y el «Gran Simpático» de la canción
Revis Teril Americana en una película que
Ud. verá entre cosquillas y risas

Bésame tonto

Noticario NO-DO

Además de complemento la historia de un
recluta llamado a hacer el Servicio militar en
marina y se lleva a su hermano pequeño por
no tener con quién dejarlo

Cateto a babor

ALFREDO LANDA - FLORINDA CHICO

(Autorizado para mayores de 14 años)

sauber

CASTOR

Nuevos modelos en lavadoras super-automáticas **SERIE EUROSTYLE**

Superautomáticas **CON SECADO TERMICO**

Lavadoras con centrifugado, desde **13.800 ptas.**

Lavavajillas, **26.300 ptas.**

Distribuidor Oficial:

FERRETERIA AGUSTI

Obsequio

de un bonito y elegante
TERMOMETRO

A todos los clientes y público en general por cada compra que efectúen a partir del 5 de diciembre al 5 de enero de 1971 en

**Optica - Relojeria
Joyeria**

Puigferrer

Plaza Mora, 1 - Tel. 26 12 82 - OLOT

Vajillas

Cristalerías

Cuberterías

Artículos para regalo

Baterías cocina

Para Navidad y Reyes, recuerden:

ROSAU

Librería

MORCHON

*les desea felices fiestas de
Navidad y próspero 1970*

CLASIFICACION ARTISTICA

Obra maestra ■■■■
Importante ■■■
Buena ■■
Visible ■

"Alfredo el Grande" de Clive Donner ■■
 con David Hemmings, Michael York, Prunella Ransome y otros.

Con "Alfredo el Grande", Clive Donner se acredita una vez más como excelente director, ya que ha sabido imprimir a este film una brillante espectacularidad, sin descuidar tampoco un atento cuidado en la descripción de tipos y personajes, muchos de ellos de la más complicada psicología.

La acción de la película transcurre en plena Edad Media, y cuando la actual Inglaterra todavía no existía como tal nación, sino dividida en pequeños condados o reinos que muchas veces se destrozaban entre sí.

A la inteligente realización de Clive Donner, sumamos la magnífica interpretación de los encargados de dar vida a los personajes del relato.

"El hombre de Kiev", de John Frankenheimer ■■
 con Alan Bates, Dirk Bogarde, Georgia Brown, Hugh Griffith y otros.

Nos llega avalada con un premio del Festival de Valladolid, por sus valores humanos. Galardón que a nuestro entender resulta merecido, puesto que se trata de un film ambicioso, sobre un tema no menos ambicioso, el de la injusticia. Su protagonista es el símbolo del inocente perseguido y víctima de la ignorancia, del prejuicio, de los intereses políticos y la falta de humanidad. "El hombre de Kiev", representa el único gesto de rebeldía posible de los desvalidos frente a los poderosos: no admitir el perdón de culpas que no han cometido.

Todo el drama íntimo del desgraciado héroe se encuentra magníficamente descrito en una sucesión de imágenes llenas de verismo y sobria expresividad, imprimidas eficazmente por la mano de J. Frankenheimer.

"La muñeca y el bruto", de Michel Deville ■■
 con Brigitte Bardot y Jean-Pierre Casel.

Se trata de una comedia intrascendente y divertida, cuyo guión se debe al propio realizador. Su trama gira en torno a las peripecias de una joven millonaria acostumbrada a jugar con el corazón de sus ex-maridos y otra serie de moscones que la rodean, pero que un buen día, como consecuencia de un accidente automovilístico, conoce a un huracán violoncelista, en el que encuentra, como vulgarmente se dice, "la horma de su zapato".

Un tema, pues, romántico-sentimental, al que no faltan las dosis de erotismo más o menos gratuito que todo el mundo espera de la presencia de Brigitte Bardot. Excelente Jean-Pierre Casel en su papel de "bruto".

"Nevada Smith", de Henry Hathaway

Film que reproduce algunos de los motivos conductores de la gran epopeya del Oeste. Estamos ante un "western" típico, la venganza de un hombre solitario,

un hombre solo perdido en la inmensidad del continente, hombre segregado por llevar sangre india en las venas, concibe el designio de vengar el asesinato del que han sido víctimas sus padres.

Siempre la violencia hizo acto de presencia en estos films, pero no existía como ahora el afán de ensañarse con ella, para mostrar un mundo brutal, que a nosotros particularmente se nos hace desagradable, pero que encuentra y encontrará siempre su público.

"Bésame, tonto", de Billy Wilder ■■
 con Dean Martin, Kim Novak, Ray Walston, Felicia Farr y Cliff Osmond.

Billy Wilder nos narra la historia de un profesor de piano obsesionado por los celos y rotundamente burlado por el azar que él mismo trazó.

Todo lo que Billy Wilder aprendió sobre los hombres y su desgracia, a la vez que esa piedad amarga que impregna su obra, se halla en "Bésame, tonto", además de la sátira de la ingenuidad del pueblo americano y la ferocidad de los triunfadores en una sociedad hecha únicamente a su medida.

"Cateto a babor", de Ramón Fernández
 con Alfredo Landa, José Gálvez, Florinda Chico y otros.

"Cateto a babor", viene a ser, poco más o menos, el mismo "Recluta con niño". Película bien intencionada, en la comicidad, desde luego superficial e ingenua, fluye con naturalidad, siendo lo peor de ella sus excesos sentimentaloides, pero que conmueven y emocionan a ese público mayoritario que va al cine buscando la diversión y huyendo de complicaciones.

"Serafino", de Pietro Germi ■■
 con Adriano Celentano, Ottavia Piccolo, Francesca Romano y Saro Urzi.

Una típica farsa costumbrista, contemplada desde la vertiente del humor y de la ironía. En esta ocasión la historia del pastor ignorante, pero lleno de buenos sentimientos, que desprecia el dinero, desconoce el egoísmo y no tiene otras aspiraciones que hacer el amor a todas las lugareñas del lugar, incide en la franca caricatura, pero sus personajes son también en cierto modo simbólicos y Pietro Germi los utiliza como en él es habitual para criticar y satirizar la conducta de los hombres, igualmente cargada de defectos y vicios, tanto en los ambientes urbanos como en los medios rurales.

El popular cantante, aunque en la cinta no actúe como tal, Adriano Celentano, acredita unas excelentes dotes de actor dramático, imprimiendo simpatía, gracia y naturalidad a su personaje de tonto que hace ton-tear. Todo el resto de intérpretes secundarios ponen alegría y vitalidad en sus distintos cometidos. La fotografía en color es de una gran belleza, y el realizador Pietro Germi no olvida tampoco, entre risa y risa, enseñar los dientes de su corrosiva mordacidad.

"El ataque duró siete días", de Andrew Marton
 con Keir Dullea, Jack Warden y James Philbrook.

No es la primera vez que el cine norteamericano pretende darnos un film antibelicista y cuyo resultado es finalmente un cúmulo de contradicciones.

Basada en una novela de James Jones y que tras una primera parte de dura crítica a los usos de la guerra, se va perdiendo en la espectacularidad y la anécdota, para llegar a un final completamente ambiguo. Ciertamente existe un aspecto en el film claramente definido y es la progresiva degradación moral del hombre en la guerra. Sin embargo, la idea inicial de la obra es mucho más profunda y compleja como para ser olvidada a medida que se desarrolla la historia.

men
men
men
men

relojería

J

A

U

joyería

R

É

S

amargura, 1

OLOT

Felices

Fiestas!

¿Que si son buenos los
televisores, los transistores
y los tocadiscos

PHILIPS?...

Ahí va una clara demostración de que
¡MEJORES NO HAY!

Varios colegas de Olot (no todos), conscientes de la superioridad de esta marca, sobre las que ellos representan en exclusiva, no vacilan en adquirir de segunda mano y ofrecer a sus clientes estas especialidades PHILIPS, sin mirar si pisotean los sistemas de distribución establecidos por PHILIPS en cada comarca.

Exija en sus compras de artículos PHILIPS el librito que acompaña a todos los aparatos, en el que podrán tomar nota del distribuidor exclusivo y del Taller Oficial de Servicio para toda la Comarca.

r a d i o
c o d e r c h

Paseo de Blay, 1 y 48 - O L O T